

De (alcohol)vrije studentenvereniging

DOOR ANTOON VAN RYCKEGHEM

Een tweetal weken geleden kwam er een studente bij ons aankloppen met een verontrustend verhaal. Laat me het even schetsen.

Kaat, eerstejaarsstudente Rechten wilde zich met haar vriendin muzikaal uitleven en besloot eens langs te gaan bij een cultureel getinte studentenvereniging. Haar aangename tijd bij Home Fabiola had haar overtuigd van al het moois dat het verenigingsleven je kan bieden.

Na wat voorafgaande correspondentie gingen Kaat en haar vriendin even langs. Ze maakten er succesvol een kleine, muzikale toets en mochten boven even hun kunnen gaan tonen.

Er stond een klein drankritueel klaar, waarna ze officieel tot de club toegelaten zouden worden. Echter, Kaat drinkt niet. Een opmerking waarop terughoudend gereageerd werd. De praeses zei dat ze van hun leden verwachten dat ze voor bepaalde rituelen alcohol drinken. Na een reeks belachelijke argumenten werd er besloten dat Kaat zich beter niet bij de club zou aansluiten.

En dat voor een vereniging die onder het vredelievend Kultureel Konvent valt.

Hoe hard de studentenverenigingen en overkoepelende instanties ook maar proberen, er zit altijd wel een rotte appel tussen, die het allemaal verpest. Zeer jammer voor de meerderheid die wel vooruit wilt, maar een rotte appel is en blijft een rotte appel, en die moeten er uit.

Gelukkig lichtte Kaat ook de Dienst Studentenactiviteiten in, die op hun beurt de rotte appel terechtwezen. De vereniging zal er nu voor zorgen dat Kaat wel alcoholvrij tot de vereniging toe kan treden.

Het doet me denken aan een vergelijking die een leerkracht uit het lager onderwijs eens maakte. Als je een nagel in een boom slaat, veroorzaakt je pijn voor de boom. Zelfs al verwijder je de nagel, het gat in de stam verdwijnt niet onmiddellijk.

Het verenigingsleven kan o zo prachtig zijn, op zoveel aspecten. Maar wat het verenigingsleven nu kan missen als kiespijn is een nieuwe rotte appel, die nog meer nagels slaat in de al zo gehavende boom.

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Antoon Van Ryckeghem
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Graphius
Eekhoutdriesstraat 67
9041 Gent

Hoofdredacteur

Antoon Van Ryckeghem

Coverfoto:

Shauni De Gussem

Coördinator

Ella Roose

Chef Reclame & PR

Mingtje Wang

Chef Lay-out

Thomas De Paep

Chef Eindredactie

Dries Blontrock

Chef Cultuur

Elise Maes

Chef Wetenschap

Hanne Thiessen

Chef IT

-loading 23%
]]]]]]]]_____]

Redacteuren

Antoon 'zwarte koffie' Van Ryckeghem, Ayala 'matcha latte' Ista, Collin 'verse muntthee' Cardon, Daan 'warme icetea' Van Cauwenberge, Daphne 'warme chocomelk met zwarte chocolade' Lox, Dries 'italian coffee' Van den Eynden, Dries 'lauw bier' Blontrock, Elise 'appel-gember' Maes, Ella 'kamillethee' Roose, Flo 'Warme chocomelk met slagroom' Tomlinson, Hanne 'boterbier' Thiessen, Jan Emiel 'pompoensoep met croutons' Cordeels, Judith 'zoete fruitthee' Lambert, Katrien 'rooibosthee' Vandenbroeck, Keanu 'Irish coffee' Colpaert, Mingtje 'warme melk met maltesers en honing' Wang, Mick 'verwenkoffie' Menu, Nathan 'Royco tomatensoep' Laroy, Pieter 'warme cola' Beirens, Sixtine 'vegan hot chocolate' Bérard

Medewerkers

Jakob 'Macchiato' Smet, Marjan 'Glühwein' Suffys

Illustraties

Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, Dries Blontrock, Flo Tomlinson, Pieter Beirens, Eva 'ginseng' Lynen, Sixtine Bérard

Foto's

Shauni 'ik haat warme dranken' De Gussem, Nicky 'Eggnogg' Vandeghinste, Daphne Lox, Judith Lambert, Hanne Thiessen, Daphne Lox, Elise Maes, Dries Blontrock, Titus 'vegan cappuccino' Maes

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Collin Cardon, Daan Van Cauwenberge, Dries Blontrock, Dries Van den Eynden, Elise Maes, Ella Roose, Flo Tomlinson, Hanne Thiessen, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Katrien Vandenbroeck, Louise 'gemberthee' Roussel, Mingtje Wang, Nathan Laroy, Pieter Beirens, Pieterjan 'Earl Grey' Schepens, Thomas 'dirty chai latte' De Paep, Vincence 'warme chocolademelk van de Take Five' De Gols

Onderwijs

Kort & Alma Maters Kroost 4

Prof Préféré(e) 5

We moesten het hoofd afzagen... 6

Schamper Times 8

Saint-Amand-Montrond 9

Het ABC van de fietsambassade 10

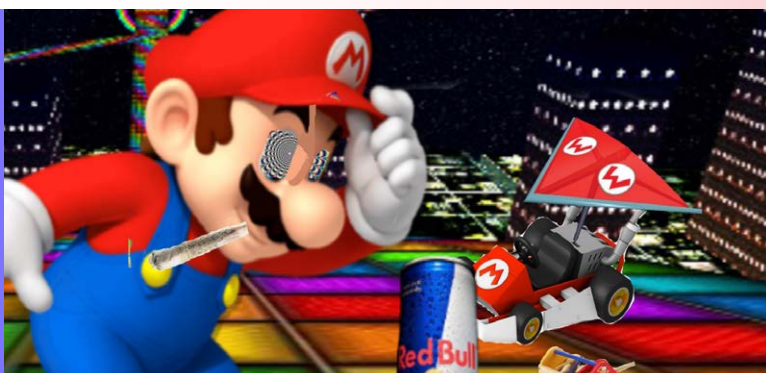
Best of... kotplanten 12

UGent: Psycho Killer? 14

Schot in de kinderroos 16

Het GROOTSE UGent kruiswoordraadsel 19

een canvas. 20

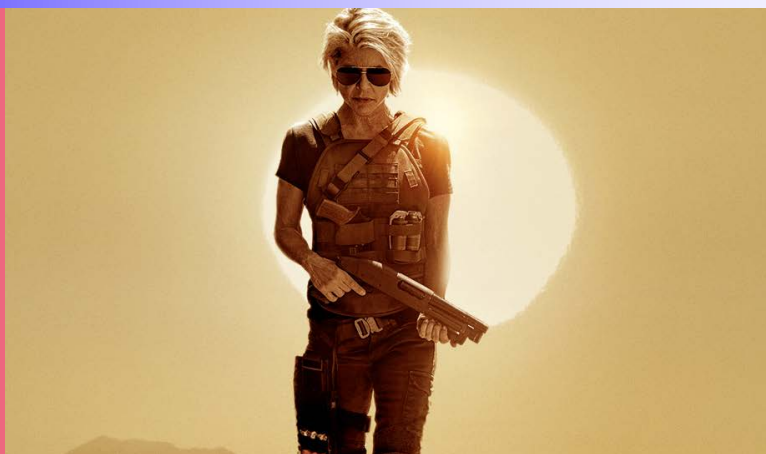
Wetenschap

Wetenschapskort 22

Mario Kartastrofe 23

Bob de krullekop 24

Nacht van de Vrijdenker 26

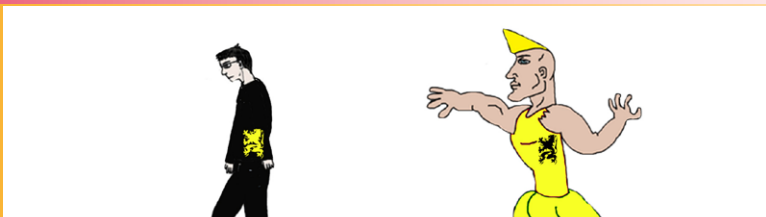
Cultuur

Cultuuragenda 29

Recensie: Terminator Dark Fate 30

DIY: winterkleden 32

We mogen met niks meer lachen 34

Satire

De liegende Uberchadl 38

Strip & de liegende Vlaming 39

Enkele weken geleden zat ik op het kot van mijn neef, samen met een paar vrienden van hem. We waren aan het kletsen over artiesten die we leuk vonden, stand-up shows die we wilden bijwonen en films waarvoor we stonden te popelen om ze te zien. Het duurde niet lang voor we begonnen over dingen die we samen in ons geliefde Gent zouden kunnen doen. We namen de *Schamper* er bij (gebaseerd op waargebeurde feiten, *red.*) en begonnen wat te bladeren. Er zijn weinig dingen zo Amerikaans (maar ook studentikoos) als **beerpong** (**Verkeerd Geparkeerd**, 18/11). Dit is een echte aanrader voor zij die zich vaak vervelen op een feestje of iets nodig hebben om hun interne dialoog even af te zetten. Raar maar waar: ook introverten kunnen feesten.

Om in dezelfde sfeer te blijven: een **pokertoernooi** (**VEK**, 19/11) kan wel eens een goede manier zijn om eindelijk al dat geld terug te krijgen van je vrienden die nooit terugbetalen. Heb je het toch meer voor voor een

gezellige, warme sfeer, vooral nu het kouder wordt? Een **schaats-TD** (**VGK & HILOK**, 20/11-21/11) met wat glühwein, goede vrienden en veel vallen; waarom ook niet? Natuurlijk ben je ook een student en wil je af en toe (maar niet te vaak) iets bijleren. Spijtig genoeg zijn maar weinig dingen zo interessant als Netflix. Indien je in jouw 'recent bekeken'-lijst toch ook docu's zoals 'The Blue Planet' of 'Cosmos' hebt staan, spreekt **Talk: Earth from Space** (**VVN**, 25/11) jou misschien aan.

Na al die lessen kan het wel fijn zijn om de avond af te sluiten met iets interactievers. Sta jij graag eens in de spotlight of doe je gewoon graag eens gek? Een **karaoke-avond** (**Tomo No Kai**, 28/11) maakt al je dromen waar! Of doe je het toch graag wat rustiger aan? Dan kan je zeker eens meedoen met een alternatieve **stadswandeling** (**Jong Groen StuGent**, 28/11). Hoe of wie je ook bent, *Ghent has got you covered!*

alma maters kroost

DOOR JUDITH LAMBERT

De UGent, met haar vele bibliotheken, heeft ook heel wat bibliothecarissen in dienst. **Jan Haspeslagh** is dit academiejaar begonnen als bibliothecaris van de tempel der kennis van de politieke wetenschappen. "De verwelcoming op de nieuwe werkplek is al fijn geweest," vertelt Jan met een glimlach, "al is de universiteitsbibliotheek een complexe organisatie en duurt het even om alles te leren kennen." Daarnaast zijn er al meteen veranderingen op komst, want de politieke wetenschappen gaan samensmelten met de boekerij van Conflict en Ontwikkeling en dat is een helse onderneming. De twee bibliothecarissen moeten daarvoor de hele boeken-collectie herbekijken en samenvoegen. Toch kijkt Jan ernaar uit, want momenteel is het in de minibib iets té rustig en zou wat meer volk over de vloer hem tevreden stellen. Hij hoopt dat de nieuwe inrichting in dit opzet zal slagen. "Een universiteitsbibliotheek is niet zomaar een ruimte voor boeken, maar een ruimte voor studenten", besluit de kersverse bibliothecaris.

~Prof Préféré(e)~

DOOR MARJAN SUFFYS

Die ene van historische kritiek, die andere van biomechanica en ook nog dingske van verbintenissenrecht. De UGent barst van de intrigerende professoren. Wie zijn ze en wat doen ze? Maar vooral: wat drijft hen precies? Een exclusieve kijk in de wereld van onze Prof Préféré.

Charlotte Colman (34) is professor Criminologie aan de UGent en houdt zich vooral bezig met onderzoek naar drugsbeleid en drugsmarkten. Hierrond geeft ze ook lezingen en workshops. Ooit gaf ze zelfs een TED Talk. Daarnaast is ze een zeer grappige vertelster, zo klinkt het onder haar studenten. Een prof die werkelijk alles zegt waar ze aan denkt, dat is zij. Ja, echt alles.

Welke historische gebeurtenis had u graag live willen meemaken en waarom?

“De val van de Berlijnse Muur, dertig jaar geleden. Ik zou het live meegemaakt kunnen hebben, maar waarschijnlijk zou ik me er nu nog maar weinig van herinneren. Ik zou het volksfeest geobserveerd willen hebben dat gepaard ging met de val en de emoties van mensen in me opnemen. Wat moet dat geweest zijn! Oost-Berlijners die voor het eerst in hun leven West-Berlijn konden bezoeken, families of jeugdvrienden die herenigd werden. Het moet een spectaculair gebeuren geweest zijn.”

Wat is uw meest nutteloze talent?

“Waar zal ik beginnen? Ik kan bizarre kleding- en accessoiretrends van een volgend seizoen voorspellen. Je zal nu waarschijnlijk willen weten wat de nieuwe trend zal worden? Wel: regenkapjes. De kapjes die jouw oma draagt,

jawel! Ik ben er zeker van dat die kapjes komend seizoen of het seizoen nadien, als de wereld er klaar voor is, opnieuw

“
Ik kan zeer goed
snelwandelen, gezellig
wandelen zit er dus niet in

trendy zullen worden. Of toch een variatie hierop. Snelwandelen kan ik ook heel goed. Ik haat geslenter. Gezellig wandelen zit er dus niet in met mij. Misschien

ook nog een leuk talentje – het is moeilijk om te kiezen – is op pointes dansen. Ik heb veertien jaar klassiek ballet en moderne dans gevolgd. Op mijn elfde ben ik gestart met dansen op pointes. Ze liggen nu al een aantal jaar in een vergeten lade stof te vergaren, maar ik ga ervan uit dat ik er minstens nog op kan staan. Pirouettes draaien is een ander paar mouwen.”

Met welke icoon zou u wel graag eens een pintje gaan drinken en waarom?

“Jacinda Ardern, de premier van Nieuw-Zeeland. Ze is een ware inspiratiebron voor vrouwen en werkende moeders in het bijzonder: empathisch en daadkrachtig. Ze heeft na twee jaar een ongelooflijke lijst aan verwezenlijkingen op haar conto staan. Wat een vrouw!”

Wat is uw grootste guilty pleasure?

“Kinder Schoko-bons, ongetwijfeld. Maar lang geleden heb ik me toch schuldig gemaakt aan iets ergers: ik heb ooit een fitnessabonnement gekocht (*lacht*). Dat abonnement was echter vooral om gebruik te maken van de sauna. Om de schijn hoog te houden, ging ik tien minuten op een loopband staan en tien minuten roeien. Daarna hield ik het voor beke-

ken en zocht ik de sauna op. Ik heb maar één keer een fitnessabonnement gehad.”

“In één les moesten we het hoofd afzagen”

GENEESKUNDESTUDENTEN EN HUN DISSECTIESKILLS

In 2018 hebben een recordaantal Vlamingen hun lichaam afgestaan aan de wetenschap, onder meer aan de Vlaamse universiteiten. Grote kans dat zij op de snijtafel van geneeskundestudenten zijn beland. Wat gebeurt er precies in die mysterieuze lessen anatomie?

Een donkere, raamloze kelder met felle neonlampen waarin gemaskerde dokters in spe op geheimzinnige wijze met scalpels in ijskoude lijken porren: zo stelden wij ons geneeskundestudenten in een dissectiezaal voor.

Enkele ervaren studenten stellen echter snel orde op zaken: “Het is daar heel goed verlicht, hoor. Mensen denken vaak dat mensen opensnijden superspannend is, maar eigenlijk is het op den duur best saai. Als je ongeveer twee keer per week drie uur in de zaal moet staan, dan heb je het al snel gehad.”

SOMS VERGEET JE DAT HET EEN MENS IS

“Als ik een pro- of dissectie doe, probeer ik daar niet te veel bij stil te staan.”

Annelore is 21 en zoals veel van haar medische klasgenoten sneed ze dit jaar voor het eerst in een dode mens. “Als ik bedenken dat dat lichaam een persoon is die echt heeft geleefd, is dat soms wel raar en beklemmend. Soms probeer je te raden hoe zijn of haar leven was en wat hij of zij gedaan heeft. Je krijgt daar geen info over, maar wel een doodsoorzaak. Als je bijvoorbeeld een gebruinde persoon met tattoo's tegenkomt, zou je kunnen denken dat het een biker was.”

Of er deontologische lessen zijn om ethisch en respectvol te leren dissecteren? “Neen, dat gebeurt niet, maar ze zeggen wel dat je bijvoorbeeld je gsm niet mag meepakken. De meesten zijn automatisch wel redelijk respectvol, al heb ik een keer gezien dat ze lijksappen op elkaar aan het gooien waren. Het

is zeker niet in extreme mate, maar op den duur wordt er natuurlijk wel wat afgelachen en de proffen lachen dan eigenlijk wel mee. We blijven studenten natuurlijk. Dat zagen bijvoorbeeld kan grappige taferelen opleveren. Bij een hersendissectie vergeet je soms dat het een persoon is die daar ligt en dan ga je er wat losser over.”

“

“Als ik bedenken dat dat lichaam een persoon is die echt heeft geleefd, is dat soms wel raar en beklemmend” - Annelore

SOMS IS HET LEUK

Geneeskundestudenten kijken met gemengde gevoelens terug op hun allereerste dissectie, die pas plaatsvindt in de derde bachelor. “In het begin van een semester krijg je een lichaam en dat haal je dan praktisch helemaal uit elkaar. Elke les behandelen we een bepaald deel van het lichaam. In één les, bijvoorbeeld, moesten we het hoofd van het lichaam afzagen”, vertelt Annelore. “Het is dan aan ons om bepaalde structuren te vinden die de proffen ons opleggen. Sommigen vinden het interessant en konden niet wachten om aan het echte werk te beginnen, anderen kregen het benauwd van de geurencombinatie van latex handschoenen, formol en lijkvocht.”

“Meestal vallen er niet zo veel mensen

flauw”, sust Jana, een klasgenote van Annelore. “Het hangt ervan af welk lichaamsgedeelte er moet worden uitgesneden. De buik kan soms een echte hel zijn als die vol met vocht zit. Wat ik ook vies vind: de eerste keer moet je dus al dat vet af doen en dat lijkt zowat op een omeletje. Dat vond ik echt goor. Ik kon toen geen ei meer zien. Maar je went er wel aan.”

SOMS STAAT DE PIEMEL IN DE WEG

Grappige anekdotes of theorieën levert het in ieder geval onvermijdelijk op. “Sommigen onder ons”, vertelt Thomas, ook student Geneeskunde, “zien dan voor de eerste keer een naakte vrouw. Je neemt dat vast en ja, je bent daar wel mee bezig, met die onderdelen.” **Jana** reageert een beetje verontwaardigd: “Ik weet niet wat jij daar gedaan hebt hoor.” “Maar je moest iets doen met die piemel.” “Ja, die piemel staat wel soms in de weg, maar de vagina toch niet?” “En met die borsten,” zegt **Thomas**, “één iemand heeft daar een tumor gevonden en iemand anders een silicone borst.” “Maar één silicone?” lacht Annelore. “Misschien hadden ze maar één borst opengedaan, ik weet niet meer”, besluit Thomas.

MEESTAL BLIJFT ER WEL NIET MEER VEEL VAN OVER

Lichamen moeten binnen de 48 uur na overlijden naar de bewaringsruimte van de afdeling Anatomie en Embryologie gebracht worden. Hierna balsemen men het lichaam met formol en fenol

DOOR KATRIEN VANDENBROECK
MICK MENU
FOTO'S DOOR ARMAND PIEN
(NEE DAT ZIJN NIET DIE TWEE OP DE FOTO)

“

“De eerste keer moet je dus al dat vet af doen en dat lijkt zowat op een omeletje”

- Jana

en conserveert men het in een koele ruimte. Professoren prepareren hierna het lichaam voordat de studenten er hun pro- en dissectielessen mee houden. Er is niets bloederig, want het bloed is eruit gehaald en de spieren zijn vaak wat kleiner geworden. De faculteit probeert zoveel mogelijk uit een lijk te halen, want er worden er maar een aantal gedoneerd. Soms worden stukken van mensen meerdere jaren gebruikt, meestal gemiddeld twee jaar. Soms kan het dus gebeuren dat sommige organen al verwijderd zijn door vorige dissecties. Sommige lichamen zijn ondertussen ook al uitgedroogd, maar andere zijn wel vochtig van de behandelingsvloeistof. Na gebruik wordt het lichaam aan de familie teruggegeven.

EN SOMS IS HET NUTTIG

De faculteit Geneeskunde hamert stevast op het wetenschappelijke belang van de anatomielessen en indirect dus ook op het belang van de lichamelijke schenkingen. Gek genoeg heerste er onder de ondervraagde studenten onenigheid over het nut van de dissecties. De een vond de ervaring een absolute must en een onmisbaar onderdeel van de opleiding, terwijl de ander zich afvroeg “of het nu wel echt nodig was om zoveel mensen kapot te snijden, terwijl sommigen later niets met deze ervaring zullen doen. In dat opzicht vind ik prosecties veel rele-

vanter.” Een mogelijke verandering kan er misschien komen met het verschijnen van de digitale anatomietafel, een grote tablet waarop lichamen geprojecteerd kunnen worden. Het lijkt er echter nog niet op dat studenten heel snel zullen

moeten stoppen met het opensnijden van lijken.

Namen van studenten zijn fictief.

The Schamper Times

MAANDAG 18 NOVEMBER THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 490

door Dries Van den Eynden

De UGent en haar besluitvorming, voor sommigen al wat meer bekend terrein dan voor anderen. Gelukkig werken de studentenvertegenwoordigers hard om onze belangen te verdedigen. Wat leeft er in het land van de studentenvertegenwoordigers? Een kort overzicht:

KING KOENTA

Heuglijk nieuws in het land der studentenvertegenwoordiging! Zoals door velen verwacht werd, heeft **Dries V. L.** zich niet meer ingeschreven aan de UGent dit academiejaar, waardoor zijn plaats in de Raad van Bestuur tot voor kort leeg achterbleef.

Tot vorig jaar was het niet mogelijk om zomaar een student op die plaats te zetten, maar het verkiezingsreglement werd toen aangepast. De lijst van kandidaten werd afgegaan, net als bij verkiezingen voor Facultaire Studentenraden, om te zien wie bereid is de functie op te nemen.

Koen Vanderschelden kwam uiteindelijk uit de bus als de nieuwe RvB'er. Toch was er wat verwarring. De legitimiteit van de nieuwe vorst werd namelijk in vraag gesteld.

Geen nood om riek en toorts boven te halen, want de troonsbestijging verliep conform de reglementering. Ook de communicatie vanuit de RvB liep even stroef, volgens hen enkel en alleen door de drukte om de begroting op orde te krijgen.

VAN DE BOVENSTE BELEIDS-PLANK

De Gentse Studentenraad (GSR) stelde zijn jaarlijks beleidsplan voor op dinsdag 12 november. Niets nieuws onder de zon, zou u denken, maar elke keer staan er nieuwe zaken in en dat is ook dit jaar niet anders! Wat is er dan belangrijk voor de gemiddelde student? De GSR wilt inzetten op de oriëntering, heroriëntering en doorstroom van de studenten, zorgen dat Ufora op punt gesteld wordt en nadruk leggen op de rechten van de student met een bijzonder statuut. Het mentale welbevinden krijgt een speciale plaats in het beleid, in tegenstelling tot het Vlaams regeerakkoord, waar dit maar bondig besproken werd. De website www.durfdoen.be, dé database met informatie over alle studentenverenigingen en -participatie, zal een herwaardering kennen tijdens deze legislatuur. Boeken en materiaal kosten nog steeds te veel en hoewel de prijzen zo veel mogelijk gedrukt worden, willen zij samen met het Faculteitskonvent kijken in hoeverre de tweedehandsverkoop ervan georganiseerd kan worden.

COMPUTADORAS DE BÉLGICA

In 2014 vroegen de VUB en de UGent zich al af wat er met die ongebruikte electronica in kelders, bergingen en zolders moest gebeuren. Toen werden er 200 computers en 20 servers naar een Cubaanse universiteit (Universidad de Oriente) gestuurd. Het land staat wereldwijd bekend om zijn vindingrijkheid en recyclagetalenten. Het project gebeurde in wederzijdse samenwerking, want wij stuurden dan wel onze afgedankte ICT-spullen, maar zij kunnen er iets mee! Niet enkel het (proper) dumpen van elektronisch materiaal is belangrijk voor de duurzaamheid, maar ook het verkrijgen van electronica kan altijd ecologischer. Vanuit 'Fair ICT', zo heet de werkgroep van Transitie UGent (een duurzaam vernieuwingsnetwerk, *red.*), kijkt onze universiteit naar de mogelijkheden om duurzamer te worden op vlak van e-waste en de aankoop van eerlijk geproduceerde ICT. De GSR steunt hen en zal dit jaar zeker en vast ook actief meewerken in het streven naar het gezamenlijke doel.

Saint-Amand-Montrond

Wielrennen is een prachtige sport. Ik zeg dat zonder gêne, ondanks dat de sport de laatste jaren een 'saai' imago heeft gekregen. Ik durf er de koersfiets van onze hoofdredacteur om te verwedden dat de onverlaat die dit als eerste geopperd heeft, nooit eerder de moeite nam om zich rustig in de sofa neer te vlijen, de televisie aan te zetten en achterover te leunen terwijl de stemmen van **Michel** en **José** binnenkabbelen in de oren. Of - als de koers op VTM wordt uitgezonden - sneller naar het bakje te spurten dan **Caleb Ewan** naar de meet en het volume uit te schakelen, om vervolgens dat van Sporza Radio wat luider te draaien. Vanaf je begint te kijken, vervaagt elk tijdsbesef. Je rekent in kilometers in plaats van minuten. De wedstrijd eindigt immers aan de meet, niet om 16u30.

Er is een gigantisch peloton aan redenen dat ik kan laten aanrijden voor mijn blijvende liefde voor dit - op het eerste gezicht vreemde - fenomeen, waarbij iets meer dan honderd mensen urenlang op een fiets rondrijden. Ronde van Vlaanderen 2006, met een **Boonen** in de regenboogtrui. Gent-Wevelgem 2015, met een Steegmans in de gracht. Rio 2016, met een **Van Avermaet** in het goud. Eender welke grote ronde met **Thomas De Gendt** in een vroege vlucht op een legendarische berg. Een top 10, met een Belgisch vlaggetje erin.

Maar één naam steekt er voor mij toch met kop en schouders bovenuit. Meer nog, niets bepaalt mijn kijkgedrag meer tijdens een wielervedstrijd. Die naam is 'Saint-Amand-Montrond'. Dit dorpje in het hart van Frankrijk, heeft een speciale plek dat van mij verworven. Op 12 juli 2013 vertrok het peloton immers in de

Tour de France in Tours voor wat 173 saaie, vlakke kilometers beloofden te worden. De aankomstplaats was een onbeduidend dorpje in het midden van Frankrijk. In die veronderstelling was ik van plan om de televisie pas een tiental kilometer voor de aankomst aan te zetten. Want wie wil nu het vaste riedeltje bekijken van vijf vluchters die kilometerslang vergeefs spartelen om uit de greep van een onverbidde-lijk peloton te blijven? Ik dank er de wielergoden nog regelmatig voor dat ik me die namiddag zó hard verveelde dat ik uit pure miserie toch maar besloot om de tv aan te zetten.

Wat toen gebeurde, tartte mijn twaalfjarige verbeelding. Op een doodgewoon stukje plat asfalt stak de wind op en die blies het hele peloton in brokken uiteen. Wielrenners van wereldklasse woeien weerloos weg in waaiers en alleen wie er die dag volledig met geest en lichaam bij was, bleef voorop. Uiteindelijk won **Mark Cavendish** de sprint in een uitgedund groepje, maar dat interesseerde me verrassend weinig. Op die zomerdag in 2013 leerde ik dat geen enkele koers ooit saai is, zelfs al eindigt hij in een voorspelbare massasprint nadat vijf vluchters gegrepen zijn. Die aankomst in Saint-Amand-Montrond toonde me dat niks onmogelijk is in het wielrennen. Het is net dié wetenschap, dat alles kan gebeuren, die me telkens weer zin doet krijgen om de televisie of radio aan te zetten wanneer ik hoor dat er een wedstrijd verreden wordt.

Het is niet wat er gebeurt op het scherm dat me iedere keer weer naar de sofa lokt, maar het sluimerende gevoel dat het wel eens zou kunnen dat er straks iets gebeurt. En iedere keer als dat het geval is, denk ik weer aan een klein Frans dorpje en dank ik glimlachend de wielergoden. Bedankt, Saint-Amand-Montrond.

HET ABC VAN DE FIETSAMBASSADÉ

DOOR: ANTOON VAN RYCKEGHEM
FOTO'S: DAPHNE LOX

Studentenstad Gent telt ruim 74.000 studenten. Tel daar alle medewerkers nog eens bij op en je zit met een heel leger. Een leger dat zich in de stad voornamelijk met de fiets verplaatst. Hoe pakt onze Alma Mater dat aan?

Halverwege 2017 nam het Gentse fietsenverhaal een belangrijke wending. Organisaties studentENmobiliteit en Max Mobiel smolten samen en vormden De Gentse Fietsambassade. Bij de oprichting van de Fietsenambassade werd er ook aan de hogeschoolinstellingen gedacht. Zo zitten in de Raad van Bestuur vertegenwoordigers van de verscheidene hogescholen. Maar hoe verloopt de samenwerking precies?

aan de Fietsambassade doorgeeft. De UGent labelt alle fietsen en degene die enkele weken later nog gelabeld zijn, worden naar het fietsdepot gebracht. Zo hoopt Milieuadviseur Mobiliteit en Energie **Pieter Van Vooren** dat de capaciteit die ze ter beschikking stellen ook ter beschikking blijft. Lag je toevallig twee maanden in het ziekenhuis en is je fiets weggenomen? Geen nood, mits een bewijs kan je die in het fietsdepot tot drie maanden na de ontruiming terug ophalen.

HELEMAAL NAAR DE KLOTEN

Na een gekke nacht de gracht ingereden en een platte band? Fietsambassade *to the rescue!* Studenten hebben immers een korting van 10% bij fietsherstellingen. “Onze prijzen volgen ongeveer de marktprijzen. We moeten erover waken dat we niet marktverstoring werken, maar zorgen dus wel voor een kleine korting”, weet Vandeputte. “We zijn dus zeker niet duurder, maar ook niet goedkoop. De student zal bij ons sowieso niet meer betalen dan bij een fietsenmaker.” Interessant voor mensen met een huurfiets is dat alle kosten die te maken hebben met slijtage, zoals remblokjes of een ketting, in de huurprijs inbegrepen zijn.

“
Voor tien euro extra fiets je de Jozef Plateastraat net iets gemakkelijker op

HET EINDE VAN DE GELE FIETS

Maar je kan er ook fietsen huren. Voor een fiets zonder versnellingen betaal je 60 euro per jaar. Zoek je iets

met wat meer comfort? Voor een extra 10 euro fiets je de Jozef Plateastraat net iets gemakkelijker op. Is je fiets gestolen en zoek je tijdelijk een nieuwe fiets? Dan kan je ook voor drie maanden een fiets huren. “Studentikoze prijzen”, volgens **Nico Vandeputte**, stafmedewerker aan de Fietsambassade. Dit academiejaar wordt er geïnvesteerd in de vernieuwing van de fietsvloot. “Op die manier willen we binnen een paar jaar bereiken dat elke student met een fiets rondrijdt die minder dan vier jaar oud is.” Dat betekent (jammer genoeg, *red.*) het einde van de gele fiets. Maar niet getreurd, want anders, beter, sneller en heter is de groene fiets!

DE GENTSE FIETSVERTEGENWOORDIGING

De Fietsambassade is een vzw van de stad die inzet op het promoten van de fiets. Via de inzet van sociale tewerkstelling probeert de vzw de fiets als duurzaam vervoersmiddel te stimuleren en faciliteren. In de praktijk komt het erop neer dat daar fietsen worden hersteld of verhuurd. Daarnaast zorgen zij ervoor dat de fietsstallingen onderhouden en indien nodig ook ontruimd worden.

ONTRUIMEN DIE HANDEL

Voor dat laatste werken ze samen met onze zorgdragende universiteit die de vaak overvolle fietsstallingen

“

Ander beter, sneller heter: de groene fiets

EEN KANTTEKENING

Vroeger konden studenten ook zelf bij de fietspunten aan hun fiets werken, zodat ze enkel de onderdelen moesten betalen. Jammer genoeg is de DIY sinds dit jaar niet meer mogelijk. “De student die zelfstandig aan zijn fiets wilde werken, had vaak bijkomende hulp nodig”, zegt Vandeputte. “Daarom hebben we ervoor gekozen om ons eerst toe te leggen op het vernieuwen van onze fietsvloot en onze fietspunten.” Gelukkig is de Fietsambassade zich van de kritiek bewust. “In de toekomst willen we de DIY wel terug implementeren, maar we willen eerst onze fietspunten uitbouwen om nadien de *do-it-yourself* te optimaliseren.”

Voorheen kon men anderzijds voor het repareren van een fiets enkel bij het fietsherstelpunt op de Kattenberg terecht, die beperkte openingsuren had. Omdat wij studenten het natuurlijk altijd super druk hebben, zijn er nu meer fietspunten geopend. Het Fietspunt in Gent-Centrum is zelfs 7 op 7 open! Gijzelt je prof je tot 18u? Dan heb je nog een uurtje om je fiets in fietspunt aan Gent Sint-Pieters te laten herstellen. De ultieme millennials kunnen anno 2019 nu ook op hun smartphone een fiets huren en betalen, waarna die enkel nog opgehaald dient te worden.

LAAT JE NIET OMVERRIJDEN

Ook onze Alma Mater doet inspanningen. De Gentse Studentenraad subsidieert elk jaar zo'n 50.000 euro. Op de Brug komen er opnieuw fietsenstellingen. Deze zullen wel enkel maar open zijn tussen 11u en 15u, speciaal voorbehouden voor Brug-eters dus. Daarnaast

worden er 80 nieuwe plaatsen bij het UFO voorzien. De handige Harry's onder ons kunnen hun fiets zelf herstellen aan de verschillende fietspalen, zoals op de Coupure en de Sterre. De sukkels met niet zo strak opgepompte banden kunnen deze ook zelf oppompen aan de verscheidene fietspompen aan de campussen.

“

Maandelijks je banden oppompen bespaart je heel veel pech

Het is tevens de grootste tip die Van-deputte ons meegeeft: “Maandelijks je banden oppompen bespaart je soms heel veel pech.” Pompen geblazen dus!

Een wetenschapsfestival over hersenen en gedrag van mens en dier

ONS BEESTEN BREIN

ZONDAG
24 NOVEMBER
2019

DAG VAN DE WETENSCHAP
12u30 - 18u
Zebrstraat 32, 9000 Gent
GRATIS TOEGANG

Info & programma

Breinwijzer vzw

BREINWIJZER.BE

BEST OF... KOTPLANTEN

CACTACEAE IKEA

De IKEA-cactus is een monster. Verpakt in een trio van vetplantjes, vind je deze in je favoriete huis-, tuin- en meubelwinkel. Ben je een student met weinig tijd, dan is deze plant perfect. Zonder water, licht en liefde overleeft dit prachtstuk het

MARANTA

De Maranta wordt ook wel eens de gebedsplant genoemd, omdat de bladeren bij zonsondergang in een positie staan alsof ze elk moment een weesgegroetje zullen afratelen. Deze prachtige donkergroene plant, met een lichtgroen midden en donkerroze nerven is dan ook het ideale romantische kerst-, valentijns- of

MONSTERA DELICIOSA

Elke Tumblr-tiener kent de gatenplant wel, maar de Monstera Deliciosa vormt wel degelijk de harde kern van elke plantencollectie. Eenieder die dit delicioes groen overroepen durft te noemen is manifest onjuist! Als de lucht achter de ruit nog te zien is vanop de plaats waar de plant geïnstalleerd staat, krijgt

HAWORTHIA FASCIATA ALBA

Nog een kindje uit de vetplantenfamilie waarvan je wel enkele weken mag vergeten dat hij op het aanrecht staat. Met zijn ideale temperaturen tussen 5 en 30 graden Celsius floreert

PLANTUS PLASTICUS

Deze onnatuurlijk groene jongen is een garantie op levendigheid in je kot. Hij is zonder twijfel wintervast en bovendien uiterst makkelijk te onderhouden. Je hebt er geen werk aan, maar echt géén werk. Misschien is dit plantje wel iets meer geschikt voor avant-gardistische kotstudenten, want in kennerskringen

meer dan drie maanden. Meer zelfs, hij groeit zo snel dat hij uit zijn vel scheurt. Uiteindelijk kan je stellen dat hij zelfs een beetje eng is. Voor vijf euro kan je dit trio in huis halen, maar *bezint eer ge begint*, want voor je het weet blokkeert deze cactus al het licht van je andere schatjes. De cactaceae IKEA is

ook niet zo knuffelbaar als hij eruitziet, na wat aqua en zon ontwikkelt hij serieuze stekels. Wil je je vrienden imponeren met je verzorgingskunsten en kennis over planten, dan is hier een leuk weetje: een doorn in je vinger opgelopen tijdens het knuffelen van je nieuwe aanwinst en je krijgt er hem niet uit met een pincet? Gebruik olijfolie!

verjaardagscadeau! Omdat deze plant hoofdzakelijk in jungles groeit, houdt de Maranta van beneveld water. Zet deze plant op een plaatsje waar het zonlicht haar slechts zachtjes kan strelen, en elke ochtend met een bescheiden kusje uit haar weesgegroetjes kan verlossen. Verwen haar bovendien wekelijks met een scheutje water in haar sierpot zelf, en de

Maranta groeit uit tot een omvangrijke kotplant, waar zelfs een sanseveria versteld van zal staan! Barst deze plant uit zijn voegen, verpot hem dan zodat hij verder kan groeien. In een mum van tijd maskeert deze kanjer die lege kotmuur en zijn de oerwoudgeluiden slechts een kwestie van een minimum aan inbeeldingsvermogen.

hij genoeg indirect licht. Bewateren is enkel nodig wanneer het resultaat op het uiterst delicaat bodemonderzoek – je vinger een paar centimeter in de potgrond rammen – ‘droog’ is. Wees niet bang wanneer je ziet dat lange ET-vingers langs de zijkant van de stengels beginnen te schieten; dit zijn wortels. **TRIGGER WARNING**, grafische beschrijving van

plantenmutilatie. Als de tak net onder deze scheuten wordt afgesneden met een vlijmscherp mes of een ronkende kettingzaag (een schaar kan eventueel ook, *red.*) en vervolgens verdronken wordt in een vaas met water, krijg je een nieuw plantje! Deze techniek heet ‘stekken’ en zulke plantbaby’s zijn volgens wetenschappers beter voor de ecologische voetafdruk dan de menselijke variant.

deze plant het hele jaar door, zelfs als hij nog minder zonlicht krijgt dan een student tijdens de blokperiode. Dit vrolijk gestreepte plantje is een ideale vervanger voor al wie graag een zebra op kot had gehad, maar dit helaas niet kon verwelijken door clause 2.8 in zijn huurcontract. Te koop in

zowat elke plantenzaak en cadeauwinkel in Gent. Het exemplaar op de foto werd geadopteerd uit de plantenwinkel-en-café-combo ‘Broesse’. Eventueel een goed cadeautje voor de vrienden waarvan je weet dat ze nauwelijks zichzelf in leven kunnen houden.

staat deze soort bekend als de ‘*plantus plasticus*’. U kent hem echter vast beter als ‘*plastique artistique*’, de bijnaam die hij kreeg na zijn onopgemerkte passage in de Parijse serres. Pas als iemand je vertelt dat deze ravissante diva uit plastic opgetrokken is, besef je het. Ofwel ontdek je na twee maanden dat er zelfs niet eens aarde in het bloempotje zit,

maar gewoon een zwarte schijf kunststof. Ideaal voor de drukbezette student die geen tijd heeft voor futiliteiten zoals ‘water geven’ en andere quatsch. Kostprijs onbekend: op het kot achtergelaten door de vorige eigenares. Maar hoogstwaarschijnlijk zal je diep in de buidel moeten tasten voor dit exotische pronkstuk.

UGENT: PSYCHO KILLER?

STUDENTENPSYCHOLOGEN EN MENTAAL WELZIJN AAN 'T UNIEF

Het gaat niet goed met de student: stress, studiedruk en heel wat diverse vormen van psychische problemen. Wat doet de Universiteit Gent eraan? En is dat wel voldoende?

Onze universiteit beschikt over een team studentenpsychologen dat gratis eerstelijns hulp aanbiedt. Dikwijls is de drempel te hoog voor studenten om hulp te zoeken bij deze dienst. Ze durven niet, denken dat ze er alleen met studieproblemen terecht kunnen, of de lange wachttijd houdt hen tegen. De prijzen buiten de UGent voor psychische consultaties liggen zo hoog dat sommige studenten verplicht zijn om ervoor te werken. "Ik heb een studentenjob omdat ik mijn psycholoog anders niet kan bekostigen", vertelt **S. P.**, een student in de Letteren en Wijsbegeerte. Bezoekjes aan een zielenknijper worden zelden terugbetaald. Studenten die nood hebben aan een psycholoog staan dus heel vaak met hun geestelijke valiesje op straat.

REDDENDE ENGELEN

Je hebt weinig centjes en wil graag op gesprek over mentale gezondheid. Wat dan? De oplossing ligt misschien deels bij de studentenpsychologen. Zij geven voornamelijk individuele consultaties aan studenten die in de

“

“We merken inderdaad dat veel studenten het financieel te moeilijk hebben om bij een privétherapeut op te starten” - Sarah Vermeersch

Het team werkt samen met een groot netwerk van privé- en openbare instanties. "Het laat ons toe om je binnen de drie weken met de 'juiste' persoon in contact te brengen. Als we merken dat een doorverwijzing niet onmiddellijk mogelijk is, dan ondersteunen wij die studenten tijdelijk tot een begeleiding kan worden opgestart", aldus Vermeersch. Het team studentenpsychologen verzorgt niet alleen individuele consultaties, maar geeft daarnaast maar liefst tachtig groepsessies per academiejaar: "We begeleiden studenten met veelvoorkomende problematieken zoals faalangst, uitstelgedrag en slaapproblemen. Door de interactie vinden studenten meer erkenning voor hun probleem."

PLATZAK

Als student kamp je vaak met een lege bankrekening en heb je niet veel over om voor je geestelijke gezondheid te zorgen. Vermeersch vertelt dat die dienstverlening aan de UGent gratis is. "We merken inderdaad dat veel studenten het financieel te moeilijk hebben om bij een privétherapeut op te starten. In dat geval gaan we op zoek naar andere helpende alternatieven. Er zijn een aantal gratis initiatieven voor jongeren, zoals TEJO in Gent. Dat is een therapeutisch centrum waar je terecht kan voor psychische begeleiding. Wij hebben ook een samenwerking met de sociale dienst. In bepaalde gevallen kunnen zij de therapiekost dekken. Als je een moeilijke thuissituatie hebt waarbij je ouders je consultatie(s) niet

knoop zitten met zichzelf omwille van hun studies of andere redenen. "Wij bieden vooral eerstelijns hulp opdat je na een consultatie de gepaste hulp vindt. Dat wil zeggen dat alles bespreekbaar moet zijn, ook niet-studiegerelateerde zaken", verklaart **Sarah Vermeersch**, studentenpsycholoog aan de UGent. "Sommige studenten hebben een verkeerd beeld van studentenpsychologen. Ze verwachten therapie of uitgebreide hulp, maar de psychologen hebben een doorverwijsfunctie. Als je ernaartoe gaat met die verwachting en je krijgt een doorverwijzing, voelt dat soms als een deksel op de neus", zegt **Nicky Vandeghinste**, beleidsverantwoordelijke Mentaal Welbevinden bij de Gentse Studentenraad.

willen betalen, dan kan het geregeld worden zonder dat je ouders het weten.”

DWEILEN MET DE KRAAN OPEN

Studenten die naar een studentenpsycholoog willen, krijgen dikwijls te horen dat er pas een plekje is binnen enkele weken. “Die perceptie op zich creëert ook al een drempel voor studenten”, vertelt Vandeghinste. De wachtrij is te wijten aan het feit dat er maar vijf studentenpsychologen zijn. Bovendien plant de UGent op dit moment geen uitbreiding van het team. “We zijn met te weinig om de vraag van studenten op te vangen. Maar de wachttijd valt volgens mij best mee. Op dit moment moeten studenten gemiddeld twee weken wachten alvorens ze bij ons op gesprek kunnen. Extern bedraagt die wachttijd veel langer, soms maanden,” zegt Vermeersch.

Stel nu dat je heel dringend hulp nodig hebt, bestaan er achterpoortjes: “Als je acute hulp nodig hebt, ook psychisch, kan je altijd terecht bij de studentenartsen. Bovendien nemen

wij (studentenpsychologen, *red.*) bij hoogdringende gevallen regelmatig afspraken tussen andere consultaties”, verklaart Vermeersch.

“

“De overheid behandelt geneeskundige consultaties anders dan psychische consultaties” - student psychologie

DREMPELVREES

Een van de problemen die de drempel vaak verhogen om een studentenpsycholoog te contacteren, is durf. Veel studenten stellen het te lang uit of durven niet omdat er nog steeds een stigma op rust. De UGent is met een aantal initiatieven bezig om die drempel te verlagen: “Er zijn tal van werkgroepen aan onze universiteit die zich daarmee bezighouden”, aldus Vermeersch.

Het is niet alleen een kwestie van de drempel te verlagen om naar een psycholoog te stappen.

Volgens Vermeersch is er een algemene klimaatwijziging nodig rond metaal welzijn: “We moeten leren meer met elkaar te praten en we moeten dringend van de taboesfeer af.”

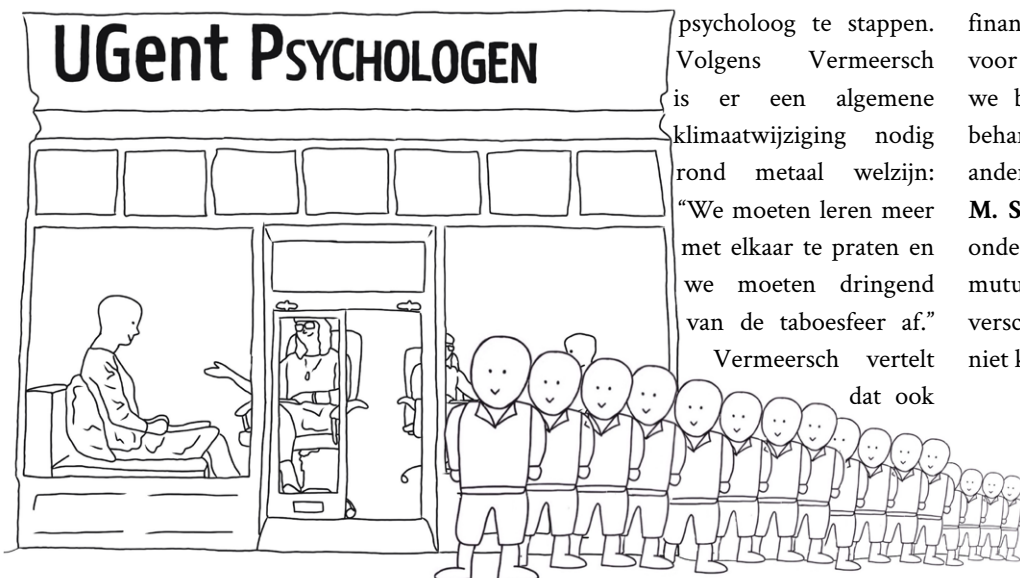
Vermeersch vertelt dat ook

hier al enkele initiatieven rond zijn opgestart: “We zijn bijvoorbeeld personeel zoals proffen en assistenten aan het opleiden om aan signaaldetectie te doen en dingen bespreekbaar te maken. We ondersteunen ook ‘Start To Talk’ en leiden de moderatoren daarvan ook op. Daarnaast hebben we de KLIK-app voor studenten ontwikkeld.”

Er zijn ook heel wat studenten die de weg (nog) niet vinden tot bij studentenpsychologen. Daarom werken ze aan een nieuw communicatieplan, dat meer afgestemd is op wat de student zoekt en niet alleen op wat ze aanbieden.

UGENT VERANTWOORDELIJK?

“Je geestelijke gezondheid heeft een grote invloed op je studies”, deelt Vermeersch mee. Als onderwijsinstituut heeft de UGent een bepaalde verantwoordelijkheid naar haar studenten toe. Hoe meer de universiteit investeert in psychische ondersteuning, des te beter voor het mentaal welzijn van de student en des te beter de student studeert. De UGent biedt daar heel wat middelen voor aan, maar het grote financiële probleem is daarmee niet voor iedereen opgelost. Daarvoor kijken we best grootschaliger. “De overheid behandelt geneeskundige consultaties anders dan psychische consultaties”, stelt **M. S.**, student Psychologie. Dat zie je onder andere in de terugbetaling van de mutualiteit. “Dat die twee disciplines zo verschillend benaderd worden, vind ik niet kunnen”, besluit ze.

Schot in de kinderroos

DOOR JUDITH LAMBERT & COLLIN CARDON

In het hartje van de Alpen ligt de kleine Zwitserse Confederatie. Sneeuw in de bergen en bloemetjes in de weilanden brengen ons kaasfondue, geheime bankrekeningen, goud zonder eigenaar en wapens. Wapens? Jawel, tijd voor een informatieve introductie.

correspondent

Ah, de Zwitsers. Dat ze bedreven zijn in het maken van horloges, (de net iets slechtere) chocolade en het ontduiken van belastingen, is alom geweten. Maar wist je ook dat naast de wereldberoemde zakmessen er ook een ander wapen ingeburgerd is? De Zwitsers zijn namelijk gek van geweren. Ze hebben er dan ook veel: naast militaire vuurwapens, die jongemannen tijdens hun tien jaar durende legerdienst thuis moeten bewaren, hebben heel wat Zwitsers een geweer in hun bezit. Voor elke honderd burgers in het vredelievende land vind je een dertigtal blaffers, gaande van pistolen tot de zware automatische wapens. In elke stad vind je wel een aantal schietbanen waar je dan stoom kan afblazen door naar believen papieren doelwitten met kogels te doorzeven.

KIND MET WAPEN

Al dat spelen met vuurwapens zou wel eens gevaarlijke gevolgen kunnen hebben. Toch tonen statistieken aan dat Zwitsers verantwoord omgaan met hun geweren en dat ongevallen slechts uitzonderlijk voorkomen. Het land van melk- en honingchocolade heeft een zeer laag aantal moorden: slechts 0,5 per 100.000 in 2016. Ter vergelijking: België had 1,5 moorden per 100.000, en *alt-right heaven* Verenigde Staten had 7 keer het aantal van Zwitserland. Dit valt waarschijnlijk te verklaren doordat de Zwitsers weliswaar een erg aanwezige vuurwapencultuur hebben, maar anders dan de VS, ook een relatief streng regelgevend kader. Alvorens je een geweer

koopt, moet je een vergunning aanvragen, waarvoor je identificatie en een leeg strafblad moet voorleggen. Zomaar je wapen op straat dragen mag je ook op je buik schrijven.

Toch staat niet iedereen te springen voor meer geweren. Onder druk van de Europese Unie moest Zwitserland dan ook strengere regels invoeren als ze deel

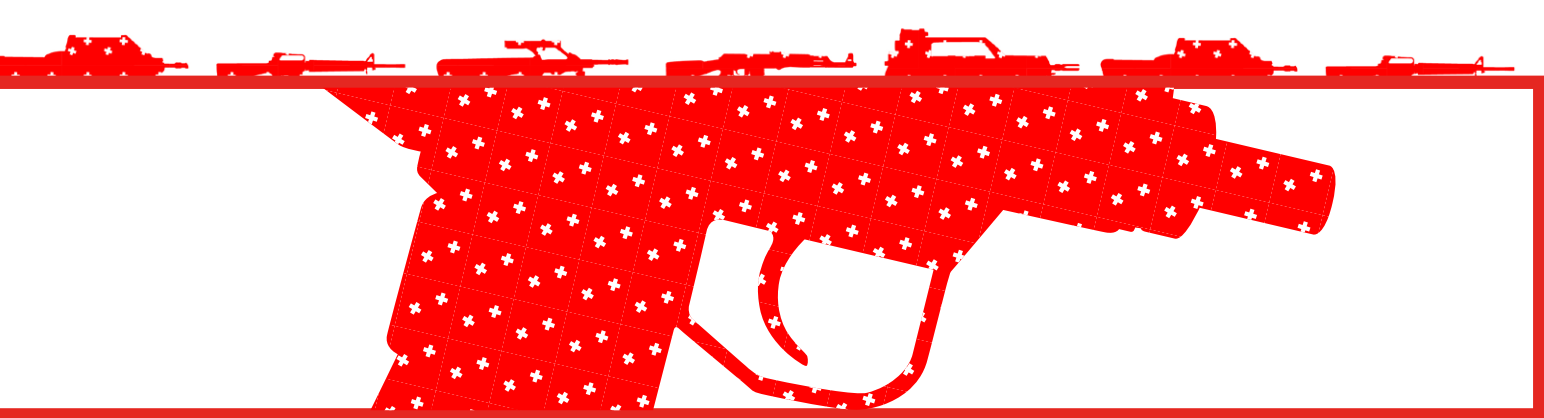
“
De Zwitsers hebben een erg
aanwezige vuurwapencul-
tuur

wou worden van de Schengenzone. Ook in het land zelf zijn kritische stemmen te vinden. Dit jaar nog gaf een meerderheid van de Zwitsers in een nationaal referendum aan dat ze voorstander zijn van strengere controles en meer regulering. Ook professor **Marcel Zwahlen**, een grote tegenstander van de wapencultuur in zijn land, stelt de geringe moord- en ongevalcijfers in vraag, want in een studie die hij zelf uitvoerde constateerde hij dat 90 procent (!) van de moorden en zelfmoorden met een vuurwapen te maken zouden hebben. Maar dat zal de Zwitser waarschijnlijk (knak)worst wezen.

ALS PADDENSTOELEN UIT DE GROND SCHIETEN

Na al die uren te slijten in de schietbaan heeft de Zwitserse gewerenliefhebber ondertussen vaardigheden ontwikkeld waarmee hij of zij dan wel eens mee zou willen stoefen bij vrienden. Maar hoe doe je dat? Zomaar op straat beginnen schieten lijkt redelijk onverstandig. Niet getreurd, want net met dat doel zijn er tal van schietfestivals te vinden! *Volksschiessen* zijn festivals in alle Zwitserse cantons, waar amateurschutters met elkaar in competitie kunnen gaan. De crème de la crème van deze gezellige samenkomsten is de *Eidgenössisches Schützenfeste*, een festival te velde waar schutters het tegen elkaar opnemen in 5 categorieën, verschillend in afstand en type geweer. Met een maximaal aantal deelnemers van 50.000 is dit tevens de grootste schietcompetitie ter wereld. Het is een echt nationaal gebeuren. Om er het hele land bij te betrekken, organiseert de *Schweiser Schiessportverband* (SSSV) het festival elke keer in een andere uithoek van het land. Dit is echter een zodanig ingewikkelde logistieke puzzel dat het schietfeestijn slechts om de vijf jaar plaatsvindt. Goed nieuws voor de liefhebbers onder u, want het is niet lang meer wachten tot de volgende editie! Van 12 juni tot 12 juli 2020 kan je een maand lang gaan knallen in Luzern. Wij zouden zeggen: allen daarheen! Want in alle eerlijkheid, wie wilt nu niet vereeuwigd staan naast **Hansruedit Götti** of **Jörg Koller** als de enige echte *Schützenkönig*? Helaas moet je wel Zwitsers staatsburger zijn om mee

te doen. Dus haal dat vervalste Zwitserse paspoort en pistool maar boven: jouw tijd is gekomen!

JONG GELEERD IS OUD GE-DAAN

Je hoeft zelfs niet eens volwassen te zijn om een geweer in de hand te nemen. Ook bij tieners is het een heel populaire hobby. Want waarom zou je wachten tot je achttiende om met vuurwapens te spelen, als je al vanaf je tiende levensjaar met luchtdrukwapens wat stoom kunt aflat in schietbanen? Schietsport is niet alleen mogelijk, maar wordt zelfs actief aangemoedigd bij jongeren. In het land waar trainen en medische zorg onbetaalbaar zijn, kan je vanaf je vijftiende

gratis lessen volgen om een echte *Young Shooter* te worden. Een wapen wordt je geleend door de club en je mag het ook mee naar huis nemen als je je zeventien-de levensjaar hebt bereikt.

Net zoals bij de betere gezelschapspelletjes bestaat er trouwens ook een kin-

“
In een land waar trainen en medische zorg onbetaalbaar zijn, kan je vanaf je vijftiende gratis lessen volgen om een echte *Young Shooter* te worden

derversie van de *Schützenfeste*, namelijk het *Knabenschiessen*. De toeristische dienst stelt ons gerust dat dit helemaal niet gaat om het ritueel vermoorden van jonge knapen, maar net om hen te emanciperen en van kindsbeen af al de kneepjes van het vak te leren. Jongeren tussen de 13 en 17 jaar hebben de kans om het tegen elkaar op te nemen, en dit met de enige echte SIG SG 550 *assault rifle*! De *Knabe* of *Fräulein* die zich daar als beste meester van maakt, mag zich dan een jaar lang *Schutzekönig* of *Schutzekönigin* noemen. Vanzelfsprekend iets waarmee de Zwitserse families trots kunnen zijn op hun kleine spruiten. In tegenstelling tot de volwassen versie vindt deze activiteit op kleinere schaal jaarlijks plaats nabij Zürich in het begin van september; indien de herexamens gunstig vallen de perfecte uitstap dus. En indien de toeschouwers niet genoeg plezier zouden beleven aan het Wilde Westen van West-Europa, is er ook nog een aanvullende kermis. Voor wie het schieten nog steeds verkiest in een onschuldiger schietkraam.

Ga 5x voor telkens €10
naar een voorstelling
Koop een jongerenabonnement

INFO & TICKETS

NTGENT.BE
+32 (0)9 225 01 01

Het GROOTSE UGent KRUISWOORDRAADSEL

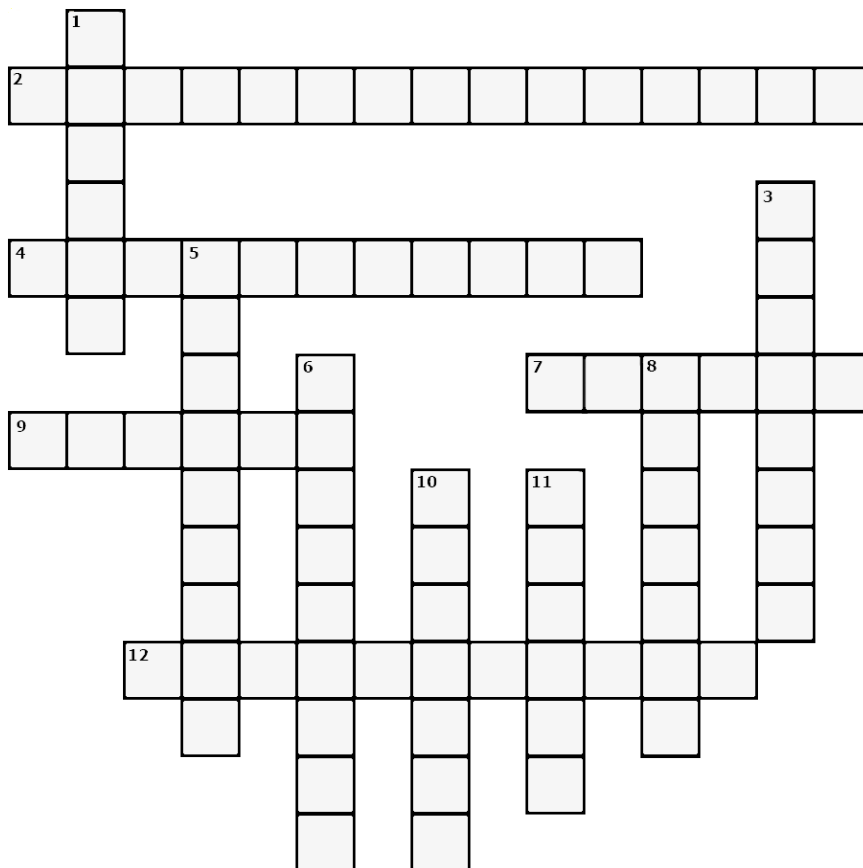
KNOW YOUR SHIT, BABES

HORIZONTAAL

2. Welk politiek gekleurd gebouw vind je aan het begin van de Overpoort? (schrijf zonder spaties)
4. Bekakte aanspreektitel voor doctoraatstudenten
7. Meest kinky studentenvereniging (ze hebben zweepjes, omg!)
9. UGent-campus met gebouwen in Sovjetstijl
12. De naam van de back-up resto voor de Brug

VERTICAAL

1. Bijnaam voor onze teerbeminde rector
3. Onbeschaafde bijnaam voor de campus van de Bio-ingenieurswetenschappen
5. Studentenhuis waar studenten massaal gezamenlijk blokken en klagen over de ranzige wc's
6. Ding waarover M. Boudry en I. Devisch ruzie hadden
8. Tijdens deze wintermaand zijn studenten ongewassen, enorm gestresseerd en sociaal incapabel
10. Meest gemiste online platform van elke UGent-student. *Damn you*, UGent!
11. *Chillplek* voor alle tabakminnende Blandino's

Antwoorden

1. Riktor 2. Liberaalarchief 3. Boerekat 4. Doctorandus 5. Terminal 6. Leerstoel 7. Kajira 8. Januari 9. Sterre 10. Minerva 11. Trablá 12. Kantienberg

volgende pagina: een canvas.

Eva Lynen woont in Brussel en is naast haar werk als freelance illustrator ook studente Beeldverhaal. Inspiratie vindt ze in alledaagse onderwerpen die ze zomaar tegenkomt op straat. Ze vist uit persoonlijke verhalen, verhalen van kennissen of zelfs één of andere tekst die haar pad kruist. Al dat in beelden gieten - soms op een banale of absurde, maar telkens mateloos interessante manier - voelt voor haar vanzelfsprekend aan. "Telkens als ik mij afvraag of het wel een zekere toekomst biedt, werk ik gewoon nog wat harder."

haar insta? **Eva.lynen** DOOR AYALA ISTAS

IN ANNIES HOUSE THERE IS A PLANT FOR EVERY BAD WORK SHE MADE

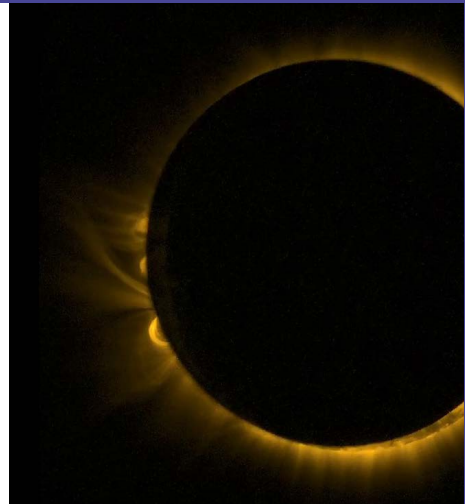
E. SHE ADDRES ALL OFF THEM. "FACE YOUR FLAWS" SHE SAYS. ☺

schampere

SATELLIET SUZY BLIJKT GEEN ILLUSIE

Slecht nieuws voor **Stijn Meuris** en zijn **Noordkaap**-kameraden, want hun Suzy is niet langer de enige Belgische satelliet. PRORA 2 zweeft al tien jaar rond in de ruimte en overschrijdt daarmee sterk zijn levensverwachting, die aanvankelijk op twee jaar geschat werd. Daarom heeft de ESA (*European Space Agency, red.*) zijn missie voor onbepaalde duur verlengd. Aan boord bevindt zich onder andere een speciale telescoop waarmee de corona van de zon waarneembaar

is. Anders lukt dat enkel wanneer er zich een zonsverduistering voordoet. Daarnaast is er ook een instrument aanwezig dat helpt om zonne-uitbarstingen waar te nemen. Deze Nokia van de ruimte is trouwens de grootste nachtmerrie van iedere flamingant: het ontstond uit de samenwerking van de Koninklijke Sterrenwacht te Brussel, een Vlaams en een Waals bedrijf en -hou u vast- een aantal buitenlanders. Oké, het waren Zwitsers, maar toch.

GET UP, STAND UP

Eén van de grootste mysteries uit de evolutieleer was decennialang de zogenaamde *missing link* tussen de mensaap en de mens. Deze link omvat het moment waarop bepaalde soorten rechtop gingen lopen en evolueerden in de richting van onze hedendaagse lichaamsbouw. Het wezen dat nu ontdekt is, houdt het midden tussen een aap en een mens. Naast de tribunes van Italiaanse voetbalstadions blijkt nu ook het Beieren van twaalf miljoen jaar geleden een

woonplaats van dit dier, dat het beste van twee werelden combineerde. Het kon zijn één meter lange lijfje zowel al lopend bewegen, als zich voortslingeren door gebruik te maken van al zijn ledematen. Dat de vondst zo oud is, verwondert veel wetenschappers. Tot nu toe dateerden de oudste vondsten van rechtop lopende apen immers van zes miljoen jaar geleden, maar nu blijkt dus dat de wandelsport bij apen al dubbel zo lang in de lift zat.

GET DOWN, GET DOWN

De baas van robotontwikkelaar Boston Dynamics duwt graag kleuters. Dat heeft hij zelf toegegeven in een interview met *BBC News*. **Marc Raibert** bracht zijn dochter soms uit evenwicht om - naar eigen zeggen - te begrijpen hoe het menselijke evenwichtstelsel werkt. Het interview vond plaats naar aanleiding van filmpjes die het robotica-bedrijf zelf verspreide. Daarin is te zien hoe hun robots **Spot** en **Atlas** hun nieuwste kunstjes tentoonspreiden. Spot

demonstreert hoe hij zelfstandig deuren kan openen en Atlas voert feilloos een reeks turnoefeningen uit om zijn extreem sterk ontwikkelde evenwichtsfuncties te demonstreren. Bovendien zal Spot binnenkort voor commercieel gebruik beschikbaar gesteld worden. Verder zegt de heer Raibert dat hij geen reden ziet om bang te zijn van robots. U weet wat dat betekent: zoek dekking in uw schuil-kelder, die u hopelijk al lang gebouwd heeft. De robotapocalyps komt eraan.

Mario Kartastrofe

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te schijnen over een prangende maar absurde vraag.

VLIEG MET ME MEE NAAR DE REGENBOOG

'Mario Kart': een spel dat wereldwijd geliefd is bij kinderen, tieners en ouders die verder nog nooit een game hebben aangeraakt. Dat het spel geen fantastische simulatie is van hoe het is om een voertuig te besturen, weten degene onder ons met een rijbewijs natuurlijk wel. Het spel is echter ook een vreselijk onredelijke parodie op de werking van de wetten van de fysica. Sommige dingen vallen wel te verklaren, zoals dat *Rainbow Road* een soort megalomaan ruimte-experiment is om meer aandacht te vragen voor de queer-problematiek of dat de Toad-maatschappij zo geavanceerd is dat sommige raceparcours de wetten van de zwaartekracht kunnen omkeren. Wat niet te accepteren valt, is hoe in de latere games (meer bepaald Mario Kart 7 en het recentere Mario Kart 8), de karts op magische wijze bestuurbaar kunnen zweven door middel van een soort deltavlieger, een *glider* genaamd, vastgemaakt aan de kart.

PRECIES HET MARRA-KECH-PACT

Een deltavlieger, die we hier uit gemakzucht als voorbeeld zullen nemen, zweeft door middel van de liftkracht, een moeilijk berekenbaar samenraapsel van fysische effecten. Theoretisch gezien kan een deltavlieger eigenlijk zowat elk gewicht laten zweven als die genoeg liftkracht genereert. Daarvoor moet die wel een bepaalde vorm hebben, ruwweg de vorm van een vliegtuigvleugel: gebogen langs één kant, scherp langs de andere.

Hierdoor is al meteen duidelijk dat het geliefde 'bloemetje' en de *Peach Parasol* afvallen, aangezien die niet de vereiste vorm hebben. Mocht iemand in de echte wereld een deltavlieger maken met die vorm, zou die nog sneller vallen dan de regering.

richting verandert doordat de passagier zijn of haar gewicht verplaatst. Natuurlijk is een verplaatsing van gewicht inspielen op de zwaartekracht, dus een deel van de vlieger naar onder trekken zou ook werken. In het spel is echter duidelijk dat geen van de bestuurders ooit ook

ONE DIRECTION

Hoe zit het dan met de andere vliegers? Als we aannemen dat de *booster* die ervoor zorgt dat zo'n vlieger uitklapt genoeg snelheid meegeeft, kunnen de vliegers theoretisch gezien de karts met passagier dragen, zelfs al wijst een korte internetqueeste doorheen de Mario-wiki's en nostalgische kart-fora uit dat die samen minstens 180 kilogram wegen. Als het gewicht dus geen probleem is, rest maar één kritiekpunt: de besturing. Iedereen die ooit is gaan deltavliegen (en toegegeven, daar hoort uw onderzoeker niet bij), weet dat een deltavlieger van

maar iets doet om dat te bewerkstelligen. Een andere mogelijkheid, geopperd door een zekere bio-ingenieur genaamd **Bram**, is dat de motor een verschuifbaar gewicht bevat. Dit zou de karts echter onnodig zwaar maken, waardoor er een onmogelijk sterke verbinding tussen de kart en de glider zou moeten zijn. Het feit dat de karts in de lucht van richting veranderen, is dus onmogelijk. Plus, je gaat me niet wijsmaken dat een paar dunne touwtjes genoeg zijn om **Bowser**, die waarschijnlijk 500 kilo weegt, aan een vlieger op te hijsen.

BOB DE KRULLENKOP

DOOR ANTOON VAN RYCKEGEM EN DAPHNE LOX
FOTO'S: DAPHNE LOX

Olieverf, paletmes, penseel en ezel zijn woorden die het leven van Bob Ross beheersten. Deze legende maakte de gewone mens wijzer in landschappen schilderen en in genieten van het leven. Maar is het wel zo gemakkelijk als hij beweert om 'de liefde met een canvas te bedrijven'?

EEN VENT MET TALENT

Bob Ross startte als hobbyschilder en geloofde zelf niet dat hij talent had. Hij was er heilig van overtuigd dat iedereen, net als hij, idyllische landschappen op het doek kon toveren. Om dat te bewijzen wou hij zijn medemens de schilderkunst bijbrengen. Op een halfuurtje tijd verscheen, op het aanvankelijk spierwitte doek, een ongerept stukje natuur. Deze krullenbol produceerde schilderijen aan de lopende band, zeker toen hij aan zijn tv-programma begon. Eenendertig seizoenen van 'The Joy of Painting', het eerste in 1982 en het laatste in 1993, kwamen in meerdere landen op de buis. Het was een zeer succesvolle show, waarin Ross wou bewijzen dat iedereen kon schilderen. Met zijn rustgevende stem en geweldige uitspraken lichtte hij toe hoe je een meesterwerk kon schilderen. Dit alles deed hij telkens in

één take. Fouten bestaan niet in zijn wereld, alleen gelukkige ongelukjes. (Leuk weetje: hij maakte per aflevering drie schilderijen, één voor, één tijdens en één na de opnames.)

“

Bob Ross, dankjewel om
van ons kunstenaars te
maken voor een dag

WORKSHOP VAN BOB

"Iedereen kan schilderen", daar was Ross heilig van overtuigd, maar van nature nieuwsgierige onderzoekers gaan natuurlijk op zoek naar bewijs. Hiervoor gebruikten we de eerste aflevering van zijn vijfde seizoen. Die is het perfecte testmateriaal, aangezien er meerdere

natuurelementen in voorkomen. Hij schildert een bergpartij, een waterplas en een schitterende blauwe lucht. Als laatste toevoeging schildert hij ook enkele bomen, want er is niets mis mee, om bomen als vriend te hebben.

ROSS EN HET DENNNENBOS

Om te beginnen pasten we de *wet-on-wet*-techniek toe. Daarbij legden we een witte laag op het doek, zodat later alles gemakkelijk in elkaar zou vloeien. Onze *Almighty Easel* met nat doek was er klaar voor en wij dus ook. Olieverf van de Action en penseel in de aanslag en daar verscheen de blauwe lucht al. Tegen al onze verwachtingen in werkte de techniek, waardoor ons zelfvertrouwen de hoogte in schoot. Net zoals eerst verschenen er wat later ook een aantal bergen. Bij de ene al wat beter gelukt dan bij de andere, maar niemand schildert bergen zo goed als de zoon van Bob Ross.

EEN GELUKKIGE PLAATS

Nadat de bergen waren voorzien van sneeuw en schaduw, was het tijd voor de bebossing. We gooiden enkele kleuren samen en na wat gesukkel verschenen er een aantal vage naaldbomen in de verte. Meervoud, uiteraard. "Want ook bomen kunnen eenzaam worden", verkondigde Ross. Toegegeven, onze favoriete krullenbol deed het gemakkelijker uitschijnen dan het voor ons was, maar we leerden bij

ANTOON ZIJN SCHILDERIJ

DAPHNE HAAR SCHILDERIJ

en hadden plezier. Misschien was dat ook de belangrijkste les die Ross ons meegaf, om wat meer levensgenieter te zijn.

EN LATER WAT WATER

Tussen alle levenslessen door waren we al bij de oevers van ons meer aanbeland. Niet om te zeggen dat het daar helemaal misgelopen is, maar gemakkelijk was het niet. Ondertussen viel ons ook op, hoe verschillend onze schilderijen waren. Het ene meer was groter dan het andere, op het andere kwamen de bergen dan weer beter uit de verf. Het is allemaal onderdeel van wat hij als de ultieme vrijheid beschouwde. Zo besloot onze ene ad-interimschilder om wat ruimte vrij te houden voor de monding van een klein stroompje, waar **Daphne** liever een gesloten oever zag. Dat is net het

mooie volgens Ross, dat je op je canvas alles kan doen wat je wilt. Het is immers jouw wereld. De steentjes aan de rand van het water bleken geen sinecure te zijn, maar ach, perfectie bestaat niet.

DROMEN VAN BOMEN

Zonder het te beseffen waren we al aan het laatste, maar wel het leukste stuk. De beroemde bomen waren de kers op de taart. Schijnbaar zonder moeite toverden we een grote naaldboom uit onze kwasten. Met wat lichtgroen gaven we deze wat persoonlijkheid. Na wat praten tegen de boom, zoals Ross dat ons aanraadde, hadden we er zelfs een emotionele band mee gevormd. Nadat deze creatie met robuuste stam wat kleine vriendjes in de vorm van struiken gekregen had, was ons meesterwerk bijna af. Op dat moment brachten we

nog wat extra details aan en noemden we onszelf terloops 'professionele schilders'.

VOLBRACHTE TAAK

De conclusie is dat Bob Ross zijn taak heeft volbracht. Hij wijdde zijn leven aan schilderen en daarom eren wij hem door onze schilderijen aan hem op te dragen. Bob Ross, dankjewel om van ons kunstenaars te maken voor een dag. We zullen blijven proberen kleine, gelukkige wolken wollig te maken en de bergen scherp. De bomen zullen nooit alleen op ons doek staan, want in onze wereld kunnen we alles doen wat we maar willen.

Bob Ross: 29/10/1942 – 04/07/1995

NACHT VAN DE VRIJDENKER

Is het immoreel om een gehandicapt kind op de wereld te zetten? Moeten we een blijvende groei van de economie nastreven? Is minder geld investeren in de culturele sector een goede zaak? Twee van de vorige drie vragen hebben geen eenduidig antwoord; dat schreeuwt om wijsgerige duiding!

Zaterdag 9 november bracht de Vooruit dertig van de meest vooraanstaande denkers uit het binnen- en buitenland samen om te discussiëren over de hedendaagse vragen die er volgens hen toe doen. Verspreid over vier zalen konden de bezoekers lezingen, panels en debatten bijwonen die hen met het nodige hersenvoer terug naar huis stuurden. De avond bood voor ieder wat wils: zowel culturele, maatschappelijke, geschiedkundige als ethische themata kwamen aan bod. Voor wie de gedachten liever tot zich laat komen, was er aanbod in overvloed, maar ook de iets actievere

vrijdenkers konden hun gedachten voldoende botvieren. Het was namelijk mogelijk om in de foyer te participeren in een gesprek op de filosofa.

Een debat over racisme met Maarten Boudry

DOOR: DAAN VAN CAUWENBERGE

Het is gebruikelijk dat het eerste debat in de grootste zaal van het evenement ook meteen het belangrijkste evenement van de avond is. Zo mocht vorig jaar wereldberoemde psycholoog **Steven Pinker** beginnen met een lezing over zijn boek 'Enlightenment Now'. Het grote evenement was dit maal een debat over racisme. Na Pinker kon je wel spreken van een behoorlijke downgrade.

Het debat bestond uit drie sprekers: **Naima Charkaoui**, politicologe en oud-coördinator van het Minderhedenforum, **Pieter-Paul Verhaeghe**, socioloog gespecialiseerd in discriminatie en praktijktesten, en **Maarten Boudry**. Het officiële debat betrof de vraag of er vandaag de dag meer of minder racisme is dan vroeger, naar aanleiding van een uitspraak in het recente boek van mijnheer Boudry. De irrelevantie van deze vraag bleek

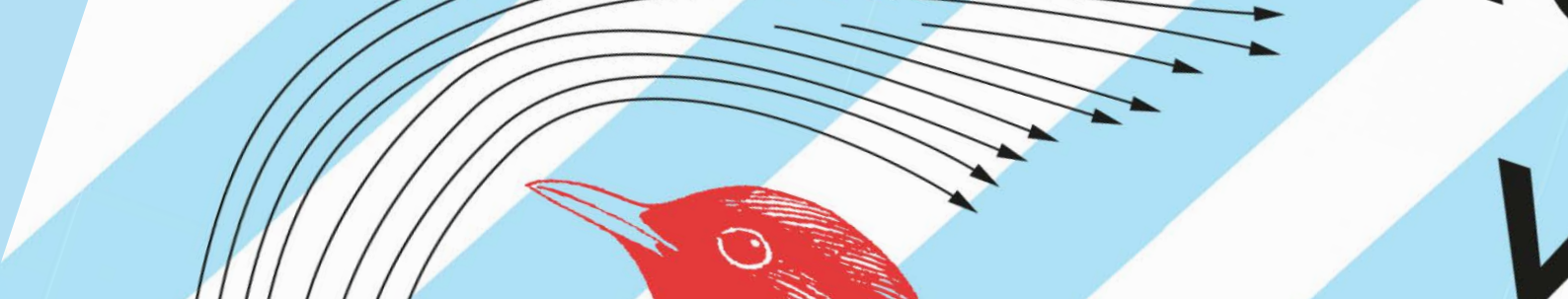
uit wat volgde in het debat. "Dat er nu minder racisme is dan pakweg honderd jaar geleden, wil niet zeggen dat er geen racisme meer is of dat dat racisme niet meer kan terugkomen", verwoordde mevrouw Charkaoui het mooi.

“

Boudry had geen enkele specialisatie betreffende dit onderwerp

Wat volgde was een lange en, op veel momenten, pijnlijke dialoog tussen Boudry en de andere twee sprekers. Welke woorden gebruikt iemand om bepaalde vormen van discriminatie te omschrijven? Welke vormen van discriminatie en racisme moeten we de wereld uit krijgen? Wat duidelijk was, was

het feit dat Boudry geen enkele specialisatie had betreffende dit onderwerp en vaak nogal ongemakkelijk moest meehollen. Als publiek bleef je achter met veel onbeantwoorde vragen en één nieuwe vraag: waarom de organisatie Boudry precies voor dit panel had uitgenodigd.

Da's pas straf

DOOR: KATRIEN VANDENBROECK

De gevangenisstraf: een vrijheid-berovende manier om de maatschappij te beschermen. Maar gevangenisstraffen zijn (gelukkig) zelden levenslang: na jaren eenzaamheid, afgesloten van de rest van de wereld, stromen deze mensen vaak weer buiten. Ongeveer 70% van de gedetineerden plegen echter een tweede delict nadat ze hun cel verlaten. In deze lezing dook dus deze centrale vraag op: kan het dan anders?

Hans Claus, gevangenisdirecteur en eveneens stichter van het VZW De Huizena, kreeg het idee om de grote muren stukjes lager te bouwen en deze criminelen in een kleine ruimte op te vangen. Ze zitten dan wel opgesloten, maar toch precies thuis. **Jesse Meijers**, onderzoeker aan de Universiteit van Amsterdam, deed daarnaast onderzoek naar de rol van slaap in het

stellen van agressief gedrag: deregulatie in de slaappatronen, zo blijkt, verhoogt de kans op geweld de volgende ochtend. Ook bleek recent onderzoek aan te tonen dat een therapie beter werkt als men aandacht heeft voor een gezonde levensstijl. Alle zaken die vandaag de dag weinig aan bod lijken te komen. Innovaties en oplossingen zijn dus pas mogelijk als de bevolking er ook achter staat. Tijdens het gesprek stelde men echter dat “de gevangenis meer en meer op een hotel gaat lijken”. “Je hebt veel wetenschappelijk onderzoek, maar het voet aan de grond doen krijgen in de praktijk is altijd lastig”, stelde **Lisa Cornet**, neurocriminoloog aan de Universiteit van Twente, vast tijdens ons interview. Het onderbuikgevoel dat mensen moeten boeten voor hun daden, blijkt moeilijk weg te jagen.

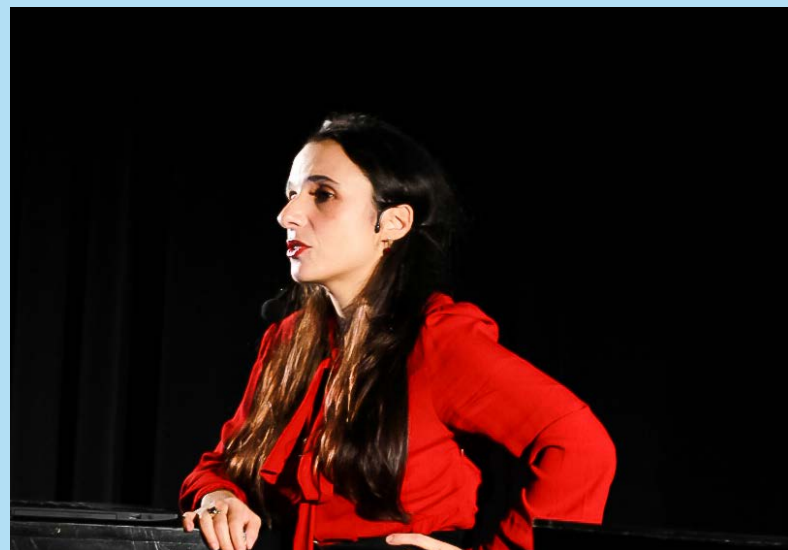
Gratis plastische chirurgie voor iedereen!

DOOR: MINGTJE WANG & DRIES VAN DEN EYNDEN

Ondertussen klinken enkele vormen van discriminatie zoals racisme en seksisme erg bekend in de oren, maar een minder bekend broertje van deze familie is lookism. Lookism is discriminatie tegen mensen die we zouden beschouwen als minder aantrekkelijk. Volgens bio-ethisch filosoof **Francesca Minerva**, die haar lezing gaf over dit onderwerp, mogen we niet discrimineren op vormen van discriminatie. Wij zijn geen *Gutmenschen* en discrimineren op basis van uiterlijk is iets wat we allemaal (on)bewust doen. Het gevolg hiervan is een negatieve impact op zowel individu als maatschappij. Minerva haalde enkele cijfers aan tijdens haar lezing die toonden dat ‘minder aantrekkelijke’ mensen gemiddeld minder geld verdienen dan ‘meer aantrekkelijke’ mensen.

Maar wat houdt meer en minder aantrekkelijk zijn nu precies in? De perceptie van schoonheid ligt volgens haar ergens tussen evolutionair aangeboren en sociaal-cultureel aangeleerde voorkeuren. De oplossing die Minerva aanhaalt, speelt dan ook in op die beide aspecten. Er moet meer gedaan worden aan de heersende schoonheidsnormen door meer diverse mensen in beeld te brengen en body-positivity te stimuleren. Dat is

volgens haar echter niet genoeg om het biologische aspect aan de kant te zetten, dus pleit ze voor volledig terugbetaalde plastische chirurgie. Mensen die zichzelf lelijk vinden en daaronder lijden, zouden een beroep kunnen doen op door de overheid gereguleerde en terugbetaalde plastische chirurgie. “We hebben er de technologie voor, dus waarom zouden we dat dan niet inzetten om het menselijke leed te verminderen?” besluit Minerva.

Extremist tot in de kist

DOOR: FLO TOMLINSON

Christophe Busch, master in *Holocaust and genocide studies*, en **Koert Debeuf**, auteur van onder meer 'Tribalization: Why War Is Coming' gaan in de prachtige Balzaal van de Vooruit in gesprek over polarisatie en radicalisering.

Eerst en vooral bespreken ze het begrip 'polarisatie' zelf. Volgens hen is het begrip eerder neutraal dan de negatieve connotatie die men nu vaak het woord toeschrijft. Polarisatie kan verrijkend zijn, we kunnen ons slechts inleven in bepaalde problemen die sommige groepen ervaren als we erkennen dat we verschillen van hen en daarom ook verschillende situaties op verschillende manieren kunnen ervaren. Polarisatie wordt echter wel slecht als men begint te redeneren vanuit een doorgedreven wij-zij-denken en andere sociale of etnische groepen demoniseert. Dit gebeurt ook wanneer men pleit voor een uitzetting van mensen uit de maatschappij of buiten de landsgrenzen op basis van hun lidmaatschap van een of meerdere van deze categorieën.

“
Radicale bewegingen
proberen verandering
te brengen binnen het
wettelijke kader

Ook het woord 'radicalisering' vergt volgens Busch en Debeuf enige nuance. Radicalisering op zich is volgens hen niet negatief. De suffragettebeweging, die streed voor het vrouwenstemrecht, was bijvoorbeeld zeer radicaal voor haar tijd. Radicale bewegingen proberen verandering te brengen binnen het wettelijke kader. Wanneer het gevaarlijk wordt, is wanneer radicale gedachten overgaan naar extremistische gedachten. Extremisme pleit niet voor een evolutie maar een revolutie, vaak met gewelddadige middelen en door het breken van de wet om een punt over te brengen. Of zelfs het realiseren van een nieuwe strafwet. Neem bijvoorbeeld Sharia4Belgium, tegen wie dan ook veroordelingen werden uitgesproken omwille van hun extremistische aard.

Zit! Lig! Flinke jongen

DOOR: DRIES VAN DEN EYNDEN & HANNE THIESSEN

Op de zolder van de Vooruit neemt **Diana Fleischman** het publiek mee in een verhaal van manipulatie, trainen en conditioneren. Geen vet coole trucjes die je je hond aanleert, maar wel je boyfriend! De kleine Amerikaanse is een evolutionair psychologe die uitgaat van bepaalde gedragsmatigheden en handelingen, die ingebakken zitten in onze natuur, verworven doorheen onze ontwikkeling. Haar monoloog 'How to train your boyfriend' maakt duidelijk dat de vrouw in zich een resem aan karakteristieken en manipulatieve kunsten draagt. Makkelijke stemmingswisselingen, gedetailleerde gezichtsuitdrukkingen en een beter geheugen zouden de vrouw in staat stellen om haar partner te manipuleren en zo haar vriendje te dwingen om zaken te doen en, in primitievere vormen van de mensheid, om te kunnen overleven.

Ze ziet het ook breder. We zijn allemaal onderhevig aan sterke externe manipulatie, en eigenlijk zit het in ons allemaal. In eender welke relatie zijn we 'the evolved trainer', waarbij we anderen vormen om onszelf te faciliteren en conflicten te vermijden.

Toch zegt ze dat vrouwen meesteressen zijn in conditionering. Met het standaardpatroon van beloning en straf reageren ze op gewenste of ongewenste acties en met behulp van bijvoorbeeld seks als hondensnoepje, gaan ze het doen en laten van hun vriendje kunnen bepalen. Fleischman merkt op dat gedrag dat leidt tot gevolgen die de vrouw wil, wordt versterkt en het stoute wordt teruggedrongen. Meer zelfs: zulke beloningen zouden leiden tot creativiteit en nog beter gedrag. Dolfijnen in een aquarium zouden nieuwigheden tonen voor een extra visje of twee, je vriendje doet ongevraagd de afwas en wordt beloond met een orgasme.

Cultuuragenda

DOOR JAKOB SMET

19/11 – 21/11: 'Que sera sera'

@Vooruit

THEATER – Gebaseerd op enerzijds een mythisch interview met filmgod **Hitchcock** en anderzijds een gesprek tussen Belgische ('Eigen volk eerst!') filmregisseur **Guido Henderickx** en toneelspeler **Damiaan De Schrijver**; 'Que sera sera' is een ode aan de filmkunst, gegoten in de vorm van een toneelstuk. Dé natte droom van elke cinefiel. **Bert Haelvoet**, Damiaan De Schrijver en **Matthias de Koning** brengen een theatervoorstelling over mens en film.

26/11: 'Depeche Mode: Spirits in the Forest (in concert)'

@Sphinx

FILM – Muziek is zoals alcohol: de één heeft aandacht voor 'hoe verfijnd het wel is gemaakt', de ander giet het binnen als hij zich verveelt. Dit is een documentaire over de wereld-tournee van Depeche Mode in 2017 en 2018. De Britse band is er zo een die zelfs de meest oncultiveerde student kent. Na hun bekendste hit te hebben opgezocht op Spotify, natuurlijk. Regisseur **Anton Corbijn** legt het verhaal bloot van zes überfans en hun emotionele band met de groep. De kracht van muziek, weet je wel.

19/11: Pavlove

@Vooruit

MUZIEK – Jouw Tinderdate laat weten dat hij/zij een muziekliefhebber is, maar je kennis gaat niet verder dan de top 10-lijst van het moment. Treur niet langer: hier bij ons wordt er sexy muziek gemaakt! Pavlove is een Gentse indierock- en psychedelica-band. Het vijftal maakt muziek met westerse en Iraanse invloeden die ideaal is voor de mainstream luisteraar die iets nieuws wil proberen. Ze treden deze maand nog op in de Vooruit met hun eerste ep.

28/11: Workshop coffee Brewing

@WAY Coffee Brewing

WORKSHOP – Het examenseizoen sluipt stiltes in je leven binnen. Onvermijdelijk zal koffie dus weer een belangrijk deel van je leven vormen. Telkens naar Starbucks gaan kost je echter een flinke duit. Leer bij **Charlene**, de 'Belgium Brewerscup Champion', hoe je zelf verrukkelijke koffie kan zetten. In deze twee uur durende workshop leer je de perfecte tas *Plunger*, *Aeropress* en *Pour Over* koffie zetten.

TERMINATOR

D A R K F A T E

I'll be back.* Met deze fameuze woorden is Arnold Schwarzenegger vereeuwigd in ons geheugen. En hij kwam vaak terug, té vaak. Film na film werd de franchise verder uitgemolken tot het zootje ongeregeld dat het nu is. *What happened?

In 1984 werd de eerste Terminatorfilm wereldwijd in de cinemazalen getoond. We ontmoetten **Sarah Connor** die achterna werd gezeten door een robot met maar één doel: de moeder van de toekomstige verzetsleider vermoorden voor ze haar kind kon baren. Een menselijke soldaat moest haar met gevaar voor eigen leven beschermen tegen de moorddadige T-800. De stoïcijnse blik van Arnold achtervolgt menig mens nog steeds. De actiefilm was origineel, meeslepend en menselijk, zonder zichzelf te serieus te nemen en de vervolgfilm was nog beter. Wederom geregisseerd door **James Cameron**, had deze film meer charme, levensechtheid en meer charismatische Arnold waar we niet genoeg van krijgen. Het had een plot dat niet alleen logisch is, maar effectief toevoegt aan het verhaal van de eerste film. Beide films worden tot op vandaag door cinefielen wereldwijd gelauwerd. Maar toen kwam de vloek van de franchise, en alles was verloren.

THE TERMINATOR IS DEAD

Het grote probleem met de vervolgfilms van de originele twee Terminatorfilms is niet dat ze op zich superslecht zijn. Het zijn ook geen arthouse-films van wereldklasse; dat hoeft ook helemaal niet. Het probleem is dat ze teren op de reputatie van hun voorgangers, maar zelf niets zinnigs toevoegen aan het verhaal. In een poging een afgewerkte verhaallijn aan te

lengen, wordt gebruik gemaakt van ongeloofwaardige plotwendingen die geforceerd zijn in hun narratieve wereld. Film liefhebbers verliezen hierdoor vrij snel interesse en sequels zullen bijgevolg incrementeel minder winst maken.

Wat men dan vaak probeert is het concept rebooten. Dit gebeurde met 'Terminator Genysis' en nu ook met 'Terminator: Dark Fate'. Men schrapte een deel van de tijdlijn en trachtte opnieuw te be-

“

We hopen een filmervaring te krijgen die niet enkel gestoeld is op nostalgie en *fan-service*

ginnen. 'Terminator Dark Fate, de derde film die nooit gemaakt werd' klinkt zo bijbels bij de reclame voor de film, maar misschien was deze beter effectief nooit gemaakt. Men viel immers in diezelfde valkuil als voordien. Goed geacteerd, leuke actie, maar een verhaal dat we nu al vijf keer gezien hebben met als enige variatie het type robot en een paar werppersonages. Ook Arnold kwam hier wederom in voor. Het plot om hem daar te krijgen is echter flinterdun en laat een slechte smaak na. Terminator is slechts een voorbeeld van de algemene tendens in Hollywood.

DE VLOEK VAN DE FRANCHISE

Als productiehuizen merken dat een concept goed draait, zullen zij vaak proberen een vervolg te maken. Men kan hier goede en slechte intenties aan koppelen. Een goede is de wil om een beklijvend verhaal te vertellen. De kracht van een goed verhaal is immers diepgaand en zit geworteld in wie we zijn. Een slechte intentie is het winstbejag dat onvermijdelijk in het hoofd van de productiehuizen speelt. Films die goed ontvangen worden, brengen immers grote bedragen in het laatje. Op zich niet problematisch, ware het niet dat die positieve intentie deels door winstbejag in het gedrang komt en wij, als film liefhebbers, een daling in de kwaliteit moeten waarnemen. Een samenspel van twee factoren zou dit kunnen verklaren.

Ten eerste zijn er veel moeilijkheden aan het maken van films, maar uiteindelijk begint alles met een goed script. Geprezen films worden getypeerd door een origineel verhaal dat de tijd neemt om zijn personages te laten groeien en de kijker mee te nemen in een wereld van cinematografisch vernuft en intrigerende plotlijnen. Niet elke film moet natuurlijk het allure van 'The Godfather' dragen. Zo'n verhaal schrijven is ook enorm moeilijk. Het is iets waar tijd en energie in kruip. Tevens wordt men gelimiteerd door het visuele medium en is men verplicht inventief uit de hoek te komen. De ruimte van een boek is er namelijk niet.

De regie mag dan wel van topklasse zijn en de acteurs Oscarwaardig, maar als het verhaal inhoudelijk op zichzelf dubbel plooit, is het eindresultaat de facto van mindere kwaliteit.

Een tweede punt is commercieel van aard. Hollywood blijft een kapitalistische instelling die uit is op winstmarges. Sinds de maak van 'Halloween', een klassieke *slasher*-horrorfilm, weten productiehuisen dat je, naar filmstandaarden, spotgoedkope films kan maken met gigantische winsten. 'Halloween' kon zijn budget namelijk in 140-voud terugverdienen en was tegelijkertijd geliefd bij de kijkers. Iedereen heeft natuurlijk graag veel winst voor zijn werk, maar hier schuilt een adder onder het gras. De tendens om vervolgfilms te willen maken in acht genomen, kon men dat nu plotseling doen aan een recordtempo, zonder een grote investering te moeten maken. Bewijs zijn de oneindige sequels van 'Hellraiser' en 'Friday the 13th'. Dat sneltempo van filmproductie leidt echter tot een te grote focus op de kwantiteit van films. Alles moet tegenwoordig spin-offs hebben of franchises vormen en liefst van al de schaal van een *cinematic universe* kunnen aannemen. Wat men vergeet is dat bijvoorbeeld 'Marvel' zo goed is omdat ze nooit het vertellen van een intrigerend verhaal achterwege hebben gelaten. Deze combinatie zou kunnen verklaren waar-

om zo veel films tegenwoordig slechts middelmatig zijn. Vooral het horrorgenre lijdt hieronder. Waarom zou je immers een complex verhaal vertellen, als je met enkele vieze beelden en plotsklap-

“
Alles moet tegenwoordig
spin-offs hebben of franchises
zijn

kan overbrengen? Het is in se erg lui en getuigt van weinig respect jegens de kijker. Ook andere genres met franchises als 'Die Hard', 'Jurassic Park' en jammer genoeg ook 'Fantastic Beasts' zijn voorbeelden van een concept dat goed begon en vervolgens onrechtvaardig behandeld werd.

MONEY MAKES THE WORLD GO ROUND

Er is ook een keerzijde. Uiteindelijk kan men het de productiehuisen niet volledig kwalijk nemen. Wij blijven immers naar de cinema gaan en geld uitgeven, ergens vanuit de hoop een leuke filmervaring te krijgen die niet enkel gestoeld is op nostalgie en fan-service. Maar we hebben er wel degelijk zelf ook een zegje in. De tweede film van 'Fantastic Beasts' werd slecht onthaald, kreeg veel minder winst dan de productiehuisen verwacht hadden, en vervolgens heeft men de deadline van de derde film verlegd om langer te kunnen werken aan de productie van een betere derde film. Het is bijna een vorm van conditionering: als de productiehuisen een mooie film maken met een goed verhaal, dan krijgen ze veel geld van de consument. Doen ze dit niet, dan krijgen ze weinig geld. Dus ga 'Terminator Dark Fate' niet bekijken. Het zou kunnen resulteren in meer bagger dan een mens fysiek aankon.

DIY: winterkleren

Iedereen maakt zich klaar voor de winter. Warme kleren worden weer uit de kast gehaald, chai lattes worden opgestoomd en uit bed raken wordt steeds moeilijker. Niets ergs hieraan, denkt u? Niets is minder waar, want de jaarlijkse massaproductie van winterkleren steekt opnieuw de kop op, klaar voor massaconsumptie.

Voor de duurzaamheidsgoeroes of armzalige studenten onder ons: hier een gids tot een goedkope en duurzame zelfvoorziening van winterkleren! Dus ontdoe jezelf van je winterdip, kom uit je bed, en lees hoe je nu die sjaal breit, een turtleneck in elkaar steekt, een onderbroek naait en een deken haakt. Door het eerder korte karakter van dit artikel, zal je vaak doorverwezen worden naar de perfecte Youtube-tutorial, die je het technische aspect van dit alles op een waterdichte manier zal uitleggen.

BREI EEN SJAAL

Om een sjaal te breien heb je slechts twee zaken nodig: wol en breinaalden. Voordat je hiervoor geld uitgeeft, is het altijd handig eens te kijken wat je (groot)ouders nog liggen hebben. Er is

immers een grote kans dat die een grote hoeveelheid aan wol en breinaalden liggen hebben en bovendien nog eens apetrots zullen zijn dat hun (klein) kinderen willen breien om je vervolgens alles te tonen. Als dit niet het geval is, is de tweedehandswinkel je go-to. Ook daar worden vaak oude breispullen binnengebracht en die liggen klaar voor de Gentse DIY-hipster! Als ook dit niet het geval is, stap je gewoon een wolwinkel binnen. Daar heb je een grote keuze aan kleur, materiaal en dikte. Een gouden tip voor de ongeduldige types: hoe dikker de wol, hoe sneller de sjaal gebreid zal zijn. Op de wol staat ook vermeld welke naalddikte je best gebruikt, maar hou er rekening mee dat iedereen een eigen manier van breien heeft. Deze dikte moet dus soms aangepast kan worden. Om dan uitein-

delijk aan het breien te beginnen, bekijk je best de Youtube-tutorial genaamd 'MAAK ZELF EEN SJAAL'. En dat is het! Helemaal niet moeilijk dus! Erg laagdrempelig en een heerlijke bezigheid op de trein, als blokpaauze of tijdens het luisteren naar een saaie lesopname.

NAAI EEN TURTLENECK

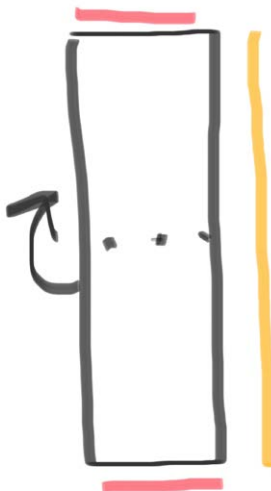
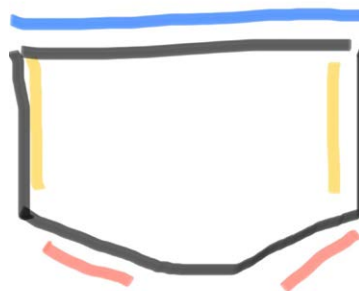
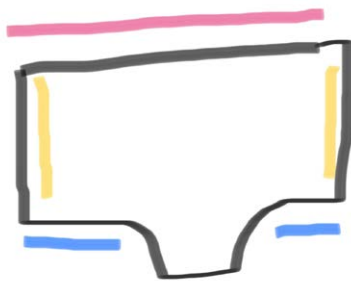
Ook het maken van kleren kan iedereen! Hoewel hiervoor de benodigdheden al een beetje hoogdrempeliger worden, is dit allesbehalve moeilijk. Wie al lang een naaimachine wil, kan vanaf nu een gigantisch tweedehandsaanbod benutten van heel mooie naaimachines die soms nog amper een tiende van de oorspronkelijke prijs betreffen. Er zijn dan ook nog heel wat winkels die oude naaimachines herstellen en in orde zetten voor een lage prijs.

Wanneer je dan ook effectief wilt beginnen aan het naaien van een kledingstuk zoek je best een patroon hiervan. Die kan je zowel online kopen als in boekenwinkels en ze zitten ook nog in magazines genaamd 'Burda' en 'Knip'. In deze patronen staat welke stof je nodig hebt en hoeveel. Zo ook de benodigde stukken stof getekend op papier. Deze teken je over op papier, knip je uit en speld je op je stof. Daarna knip je de stof uit met de nodige marges, die vermeld staan in het patroonboekje. Daarin wordt ook stap voor stap uitgelegd hoe je de stukken stof aan elkaar moet naaien. Nu is het zo dat er online een gratis patroon voor een turtleneck te vinden is, genaamd '*free monroe turtleneck*'. Dit zijn pdf's waar alles stap voor stap wordt uitgelegd. Voor je hier als beginner mee start, is het goed om volgende Youtube-tutorial te bekijken: 'Naaimachine 1. Basis'. Vergeet ook niet dat alle nodige informatie over je naaimachine in het boekje staat dat erbij zit. Daarin wordt er uitgelegd hoe je je naaimachine klaarmaakt voor het naaien. Eens je de tutorial hebt bekeken en alles beetje per beetje uitvoert, wijst de rest zichzelf uit, mits een beetje creativiteit.

NAAI EEN ONDERBROEK

Een onderbroek naaien kost minder tijd dan wachten aan de kassa van de Zeeman, zolang je de goede materialen gebruikt: een elastische stof (dus tule van de trouwjurk van je moeder is niet geschikt), draad (geen wol, geen elastiek, gewoon katoenen draad), een naald en een goede schaar. Eentje die écht knipt.

Net zoals zoveel meesterwerken begint je zelfgemaakte onderbroek met een blad. Teken de drie schema's na en houd rekening met volgende aanbevelingen:

- **SCHEMA 1** is de voorkant. De roze streep is je heupomtrek gedeeld door 2. De gele lijn is de lengte van je onderbroek. Boots met gezond verstand de lengte na van je best passende onderbroek. De blauwe strepen boots je qua lengte ook best na, weeral aan de hand van de cruciale Best Passende Onderbroek.

- **SCHEMA 2** is de achterkant. De lengte van de blauwe streep is dezelfde als de voorkant. De gele streep moet ook overeenkomen qua lengte. En nee, deze handleiding is niet monotoon! Groot verschil met de voorkant: de roze streep moet overeenkomen met de afstand tussen de linkerhoek en de midden-linkerhoek van schema 1. Het lijkt wat abstract, maar kijk naar de schema's om je te helpen. Zolang je uitkomt op een vorm die hetzelfde is, zit je goed.

- **SCHEMA 3** is niets meer dan een rechthoek die overeenkomt met de hoogte van je onderbroek maal twee!

Dan begint het snelste stuk: het naaien zelf! Plooi de mysterieuze rechthoek (zoals ze in couture-jargon zeggen: mooie kant op mooie kant) en naai de twee stukken aaneen. Let wel op dat je één van de korte stukjes openlaat om de rechthoek te kunnen draaien (van binnen naar buiten, mooie kant stof aan de buitenkant).

Naai de uiteindes van de rechthoek aan de respectievelijke onderkanten van voor- en achterkant. Nu moet je enkel nog de zijkanten aan elkaar naaien. En zo wordt je nieuwe, best passende onderboek geboren!

Het allerbeste is om alle boorden licht te plooiën en dan te naaien, zo ontrafelt je stof niet.

We mogen met niks meer lachen

DOOR DAAN VAN CAUWENBERGE & JAKOB SMET
ILLUSTRATIES DOOR DAAN VAN CAUWENBERGE & DRIES BLONTROCK

Onze humor wordt aangevallen, of dat is althans wat een groeiende groep mensen in onze samenleving beweert. ‘We mogen met niks meer lachen’ keert vaak terug in een hoop opiniestukken en interviews. Maar is het zo dat mensen met alles mogen lachen? En klopt het anderzijds nu echt dat mensen niks meer mogen doen?

“Een probleem is dat debatten over humor vaak in absolute termen gevoerd worden”, wordt ons verteld door **Anke Lion**, doctoraatsstudente in de Communicatiewetenschappen die zich bezighoudt met de spanningen tussen humor en identiteit. Zij probeert als humorspecialist duidelijkheid te verschaffen in de huidige discussies over de grenzen van humor. Volgens haar is het een probleem dat mensen te vaak heel grote uitspraken willen doen over humor. Ofwel zeggen ze dat je met alles mag lachen, ofwel dat je met niks meer mag lachen. “Terwijl humor juist van nature heel contextueel en meerduidig is.”

“Het interessante aan de uitspraak ‘We mogen met niks meer lachen’ is dat je dat zinnetje op zo veel verschillende manieren kan gaan nuanceren en deconstrueren tot er niets meer van overblijft.” Daarom besloten we om dat maar eens te doen.

WE

Een eerste belangrijke vraag is wie de ‘we’ precies is als we over comedy spreken. Vlaanderen kent een vrij opvallend wit en mannelijk comedylandschap, op een paar erg bekende uitzonderingen na. Het is interessant om te bekijken hoe die

paar uitzonderingen zich in de wereld van humor bewegen en te realiseren hoe alomtegenwoordig dat wit en mannelijk perspectief wel niet is. “Mensen die als ‘niet normaal’ worden gezien in de komische wereld voelen heel vaak de nood om hun aanwezigheid te gaan verantwoorden. Veel van die comedians voelen zich gedwongen om een momentje van zelfreflectie in te lassen in hun routines. De verplichte zelfspot.”

“
**Humor kan zowel bestaande
machtsrelaties bevestigen,
als die machtsrelaties
in vraag stellen**

“Daarbij kun je ook wel de vraag stellen waarom die bepaalde dynamiek er is”, vervolgt ze. “Zelfspot wordt altijd positief onthaald. Het geeft blijk van goede intenties en drukt natuurlijk vaak authenticiteit uit. Maar toch moet je daar wat mee oppassen. Bij bijvoorbeeld een volledig wit of mannelijk publiek is het altijd mogelijk dat ze dat juist gaan zien als een bevestiging van hun vooroordelen. Je mag het clichébeeld ook niet bevestigen. Je moet ermee opletten, zeker

bij een minderheidsgroep.” De nood tot zelfspot laat daardoor in feite zien dat de niet-witte, niet-mannelijke en zelfs niet-hetero komieken als iets vreemds worden gezien. Hun aanwezigheid moet gelegitimeerd worden.

MOGEN

Het is bij dit tweede woord dat mevrouw Lion wijst op het storende effect van de absolute termen waarin het debat gevoerd wordt. “Het publieke debat is vooral bezig met de vraag of we met alles mogen lachen, terwijl het waarschijnlijk veel relevanter is om te vragen of we wel met alles moeten lachen.” Anders gezegd verwachten de meeste mensen dat ze een soort universeel, altijd-geldend antwoord zullen vinden, terwijl het in de realiteit veel warriger is. De vraag waarmee we best wel en niet lachen moet steeds opnieuw gesteld worden en zal in iedere context vast een ander antwoord hebben.

Maar ook op de absolute vraag heeft Lion een antwoord: “Dat er grenzen zijn aan humor is vanzelfsprekend. Enerzijds zijn er natuurlijk de legale grenzen: men mag niet aanzetten tot geweld en mag geen uitingen geven van negationisme. Maar misschien nog belangrijker zijn de

ethische grenzen. Die moet je wel zeer situationeel en contextueel bekijken. De identiteit en achtergrond van de spreker, die van het publiek, de intentie, het medium, het socio-politieke klimaat, enzovoort. Dat speelt allemaal een rol.”

Humor heeft consequenties, dus is het ook logisch dat die consequenties niet altijd even goed zijn. Zo legt mevrouw Lion uit dat humor heel brede gevolgen kan hebben. “Humor kan zowel bestaande machtsrelaties bevestigen, als die machtsrelaties in vraag stellen. Wanneer die machtsrelaties gewoon worden overgenomen, verval je al vaak in een vorm van humor die wij ‘naar beneden trappen’ noemen: dat is humor waarbij gelachen wordt met de mensen met de laagste positie in de sociale hiërarchie. Dat soort humor bevestigt vaak de vooroordelen die mensen al hebben en kan ook een bepaald gedachtegoed gaan normaliseren. Er zijn historisch gezien meer dan genoeg voorbeelden van dogmatische systemen die mede in stand werden gehouden door humor. Zo zijn er de karikaturen van joden in de Weimarrepubliek of de *Minstrel Shows* in de VS. Bovendien blijkt uit onderzoek dat veruit de meeste humor nog altijd van deze aard is.”

MET NIKS

“Als je ziet met hoeveel dingen wij vandaag kunnen lachen is het idee dat we ‘met niks’ meer kunnen lachen echt een absurde notie”, vult Lion aan. Toch heerst er wat spanning binnen het publieke debat, mede door een kenmerkende eigenschap van comedy. “Humor gaat altijd op zoek naar grenzen. Maatschappelijke grenzen zijn nu eenmaal onderwerpen die de samenleving als ‘taboe’ zal bestempelen. Die taboes zijn meestal een reflectie van de problemen waar een samenleving mee worstelt en evolueren dus doorheen de tijd. In feite zou een

komiek blij moeten zijn met politieke correctheid, ze hebben daardoor meer materiaal.”

Los daarvan bestaat er behalve de ethisch nogal problematische ‘naar beneden trappen’-humor ook een vorm van humor die de bestaande orde in vraag stelt. “Humor kan er soms juist voor zorgen dat mensen in contact komen met min-

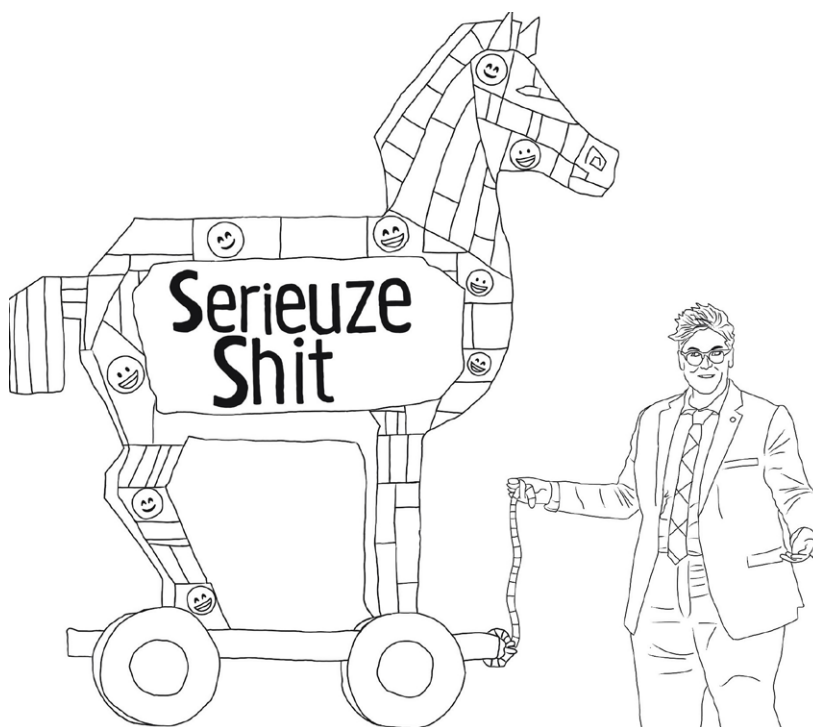
“
Ironie is van een stijlfiguur
geëvolueerd naar een
soort levenshouding

#relatable (lol, kidding)
(not really, red.)
“yeet”

derheidsgroepen en zo een nieuw perspectief leren kennen”, aldus Lion. “Humor kan vaak verzachtend werken en zo op een zeer efficiënte manier een serieuze boodschap communiceren. Hiervoor wordt vaak de metafoor van het paard van Troje gebruikt. Zoals de Grieken die verstopt zaten in het houten paard, zit er

een heel serieuze boodschap verstopt in die erg grappige inhoud. Een goed voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld de show ‘Nanette’ van **Hannah Gadsby**, die daar de comedy volledig deconstrueert om haar punt te kunnen maken.”

Dat humor nog nooit zo sterk aanwezig was in onze maatschappij lijkt voor Lion ook duidelijk door de nieuwe ironische politiek. “Ironie is eigenlijk van een stijlfiguur die geëvolueerd is naar een soort levenshouding. Nihilistische types, die niets of niemand serieus nemen en met alles de spot drijven. Die mensen plaatsen zichzelf buiten het maatschappelijke debat, doordat ze zich van al hun, vaak erg serieuze uitspraken, kunnen distantiëren.” Maar het gaat verder dan een simpele levensstijl: “Sommige politici willen zich ook duidelijk als humoristen profileren. Mensen als **Trump** of **Johnson** hebben een hele hoop eigenschappen die wij normaal aan comedians zouden toeschrijven. Ze beroepen zich vaak op het recht op vrije meningsuiting, zijn anti-elitair, zeer speels en je weet nooit wanneer je hen serieus moet nemen. Door die humor te gebruiken, distantiëren zij zich van kritiek. Dat is gevaarlijk.”

MEER

Een ander idee is dat de huidige problemen met humor zeer recent zijn. Het geloof dat er iets bijzonders is aan de huidige conflicten. Volgens Lion is ook dit makkelijk te ontcrachten: “Al zolang er comedy is, zijn er ook discussies over de grenzen van humor.”

Toch hebben mensen het gevoel dat humor nu plots wordt ingeperkt door minderheden die beweren niet akkoord te gaan met bepaalde grappen. “Dat heeft twee oorzaken”, zegt Lion. “Sociale media en een veranderende maatschappij. Sociale media hebben in grote mate gezorgd voor een democratisering van het nationale debat. Mensen die al jarenlang de punchline zijn van grappen hebben nu kans om weerwoord te bieden en daardoor hebben veel mensen nu door dat dat soort grappen niet meer kunnen.” Maar Lion stelt dat dit zeker geen beperking van vrije meningsuiting is: “De voorstanders van de vrije meningsuiting zouden dit juist moeten aanmoedigen. Mensen die lange tijd geen deel waren van de grap, mogen nu wel kritiek uiten en reageren. Dat is een succes voor de vrijheid van meningsuiting.”

“
Humor heeft geen
speciale status als een
vorm van communicatie
waarin alles mag.

LACHEN

Dit alles leidt tot de conclusie dat humor helemaal niet zo neutraal is. We zijn allemaal geneigd om lachen te verdedigen, maar soms werkt humor juist slechte

Ricky G.
Slachtoffer van politieke correctheid

situaties in stand. Lion merkt op dat we vaak ‘intentie’ gaan zien als het belangrijkste criterium om humor te beoordelen. “Veel comedians gaan zich vaak beroepen op hun intenties. Maar vaak spreekt intentie de resultaten van hun handelingen nog niet goed. Zo blijkt uit onderzoek bijvoorbeeld dat mensen die met bepaalde opvattingen willen lachen, door die opvattingen vorm te geven in bepaalde karikaturen, bij veel mensen juist dat wereldbeeld gaan bevestigen.”

Ondanks deze mogelijkheid tot misinterpretatie moet Lion ook wel concluderen dat mensen als **Alex Agnew** bijvoorbeeld juist heel populair zijn bij mensen met een migratie-achtergrond. “Dat is omdat ze hem kennen en geloven dat hij met iedereen evenveel lacht. Dat noemen we in de vakliteratuur de ‘*equal opportunity offenders strategy*’. Ze schatten dus zijn intenties zeer positief in. Maar niet iedereen is Alex Agnew. In het dagelijkse leven kunnen mensen die intenties veel minder goed inschatten.” Al wil Lion eraan toevoegen dat ze toch vindt dat Agnew soms op het randje zit: “Je kunt wel zeggen dat iedereen een gelijke kans heeft om te worden uitgelachen, maar in de realiteit is dat gewoon niet zo. Bepaalde groepen zijn altijd aangepakt geweest met bepaalde stereotypen en zijn daar dan ook kwetsbaarder voor.”

Kortom, humor heeft dus geen speciale status als een vorm van communicatie waarin alles mag. “Humor is een vorm van communicatie zoals een ander. Het is multifunctioneel en kan positieve en negatieve gevolgen hebben. De notie dat we met alles zouden moeten kunnen lachen, omdat humor intrinsiek ‘anders’ is, berust dus op een mythe.”

Passie Voor Film

Studio Skoop,
het kloppende Gentse filmhart
5 cinemazalen en een vree wijs filmcafé

Bekijk Auteurs- en Wereldfilms
in de beste omstandigheden:
digitale cinema in een uniek kader!

MATTHIAS SCHOENAERTS

JASON MITCHELL

BRUCE DERN

FROM EXECUTIVE PRODUCER ROBERT REDFORD

THE MUSTANG

Studio Skoop

LIEGENDE UBERCHAD

HEARTBREAK

GIE
ALS
BECKS!

Catherine & Michael
MARRIAGE
DRAMA!

SPONSORED
GUESS WHO'S DOING
SLIMFAST KETO

We worden ontvolkt

DOOR JAN EMIEL CORDEELS

“Hele wijken worden ontvolkt van onze eigen mensen en worden ingenomen door andere groeperingen”, hiermee kaartte Walter De Donder eindelijk het probleem aan dat die linkse naïevelingen weigeren te benoemen: de culturele appropriatie van Vlaanderen door Noordooost-België.

Vlaanderen is - en dit zou voor de meesten vanzelfsprekend moeten zijn - het Graafschap Vlaanderen van weleer. Toch is dit vandaag de dag niet het geval. Donkere krachten zijn erin geslaagd om het eens zo trotse Vlaanderen te appropriëren. Op dit moment permitteren zelfs achterlijke gebieden zoals Limburg en Antwerpen het zich om zich Vlaams te noemen. Vernederend gewoon. Vooral omdat het volk dat deze gebieden bewoont vermoedelijk niets afweet van hun eigen geschiedenis en daarom maar lustig parasiteert op de onze. De oorsprong van deze dolkstoot - de diefstal van ons verleden - ligt waarschijnlijk bij de Brabanders. Het is duidelijk dat dit achterbakse volkje de glorieuze geschiedenis van ons graafschap, waarin we hen vele malen overwonnen, benijdt.

U verdenkt mij nu misschien van overdrijvingen, maar de ontvolking neemt catastrofale proporties aan. Nu al heet de grootste stad van Vlaanderen niet langer ‘Gent’ of ‘Brugge die scone’. Neen, het is het lelijke Antwerpen. De Vlaming is een minderheid in eigen land geworden! Nu, een beetje immigratie kan geen kwaad natuurlijk. Als je de *goeikes* erbij haalt en die passen zich aan dan kan dat wel door de beugel,

maar we hebben ze met hele provincies tegelijk binnengehaald en dat was een vergissing. Als dit zo doorgaat, zal onze beschaving er binnen vijftig jaar niet meer zijn!

“

Die mensen kunnen er natuurlijk niet aan doen dat Bokrijk hun grootste verdienste is

BELGEN ZIJN NATUURLIJK UBERCHADS

Al die lieden uit het Hertogdom Brabant (dus ook Antwerpen), Limburg en - ik walg al bij de idee - het Prinsbisdom Luik mogen dan wel wettelijk gezien Vlamingen zijn, maar zijn ze dat ook in hun hart? Hun waarden en normen staan haaks op

de onze, meer nog, hun hele geschiedenis bestaat uit strijd met onze beschaving. Om de verraderlijke natuur van de Brabander te illustreren geef ik hier enkele voorbeelden: velen van hen streden zij aan zij met Leliaerts in 1302, de haven van Antwerpen is slechts een trieste imitatie van het glorieuze Brugge en vermoedelijk puur uit jaloezie gebouwd, en **Nicole & Hugo** zijn je reinste aanval op de Vlaamse cultuur. Ook Limburgers die zich Vlaams noemen, zijn om van te walgen. Dat is geen racisme, die mensen kunnen er natuurlijk niet aan doen dat Bokrijk hun grootste verdienste is. Het zijn gewoon feiten die we onder ogen moeten durven te zien.

De Vlaming is dus genooddaakt om actie te ondernemen en terug te slaan. Wanneer dit blad uitkomt zal De Evanna (van Gert Late Night, *red.*) in vlammen opgaan en zal de valse profeet **Tom Van Grieken** ritueel onthoofd worden. Dit zijn geen loze dreigementen, het asielcentrum van Bilzen was slechts een voorproefje van waar-

toe we in staat zijn. Willig onze eisen in. Vlaanderen voor de echte Vlamingen, of verdere aanslagen zullen volgen!

Virgin Brabant

Chad Vlaanderen

liegende Vlaming

De ondergraving van Vlaanderen

DOOR PIETER BEIRENS

Alsof het nog niet genoeg was dat wij, trotse Vlamingen van Gent, Brugge en Rijsel, de Brabander en Limburger moeten zien zwaaien met onze vlaggen, hebben ze ook nog eens onze eigen vorst van ons afgenomen. Het gaat hier natuurlijk om de graaf van Vlaanderen. In een geniepig complot hebben de Waal en de Brabander die titel afgeschaft. Hoogstwaarschijnlijk zelfs met hulp van de Duitstalige Belg, dit als wraak voor het gebrek aan collaboratie

van de laatste graaf, regent Karel. De edele graaf, voor wie wij tegen de Fransman gestreden hebben in 1302, werd brutaal uit onze handen gerukt. Dit terwijl de achttienjarige kroonprinses de titel 'hertogin van Brabant' voorgeschoteld kreeg, zijn wij Vlamingen van onze eigen leider beroofd. Hertogin is trouwens een hogere titel dan graaf, om de Vlaming dus nog harder te bedeligen. De kers op de taart in dit verhaal is dat er wel degelijk een graaf van Vlaande-

ren is, namelijk de koning van Spanje. Deze hamsteraar van titels denkt echt dat wij, koene Vlamingen, zouden luisteren naar een staatshoofd dat niet eens onze eigen taal spreekt, een belachelijk idee. We kunnen enkel hopen dat op een dag iemand zal opstaan en de titel heroveren uit de klauwen van hen die het Vlaamse volk willen ondermijnen. Een tweede Karel, maar dan deze keer hopelijk zonder de controversiële broer.

DE GROTE

IK-HEB-EEN-AWESOME-IDEE-DAT-STUDENTEN-KAN-HELPEN

PROJECT ZOEKTOCHT

HEB JE EEN IDEE OM GENT EN JE MEDESTUDENTEN TE HELPEN - ZOALS
HERBRUIKBARE BEKERS, FIETSLICHTJES OF CULTUURTICKETS? HEB JE GEEN IDEE HOE
ER AAN TE BEGINNEN?

STUUR EEN MAILTJE MET JE IDEE NAAR [INFO@GENTSESTUDENTENRAAD.BE](mailto:info@gentsestudentenraad.be) EN WERK
MEE AAN DE TOEKOMST!

